

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Upplaga A.

Missionsförbundet

Utgiven av
Svenska Missionsförbundet

N:r 7

Den 14 februari 1924

Årg. 42

Innehåll: Uppbyggen eder själva. — Märkliga händelser i missionsvärlden. — En högtidsdag i Jarkend. — En hälsning från Madzia. — Hälsning till Förbundets församlingar och predikanter. — Ord för söndagen. — Från redaktion och expedition. — Södermanlands och Gotlands distrikt. — Arshögtider. — Gotländska Missionsförbundet. — Södra Angermanlands Missionsförening. — Familjenytt. — I vilan ingångna — Guds ledning med oss. — Ett betydelsefullt församlingsmöte. — De starka till byte. — Vad vill du att jag skall göra dig. — Svenska Missionsförbundet. — Vår heigelse. — Varningen. — Väckelsemöten och övriga möten. — Resturer. — Annonser.

NÅDENS SOL LYSER ÄVEN ÖVER HAMS BARN.

Från Afrikas lummiga lunder.

Vår transportstation Londe i Kongo.

U P P B Y G G E N E D E R S J Ä L V A:

Av V. Wikholm.

I den lilla stugan vid skogsbrynet voro några människor samlade till ett möte. Sången var ju ej så vacker, men den klingade trosfrisk. Man erinrades osökt om det ordet av Paulus: Och talen till varandra i psalmer och lovsånger och andliga visor (Ef. 5: 19). Sången var uppbygglig. Vid öppna biblar dröjde man också utan att göra sig någon brådska. Här var ej fråga om att passivt lyssna till en predikan. Nej, de rannsokade skrifterna för att se, om det förhölle sig, såsom nu sades (Apg. 17: 11). Enkla voro orden och ej så många. Men tankar porlade ändå fram, tankar med styrka och glädje i sig. De församlade drucko ju av det vatten, som i själen blir källan med springande vatten till evigt liv (Joh. 4: 14).

Efter bibelstunden föllo alla på knä, och nu märktes det, att Guds ord skapat längtan i själarna. En rörande iver skälvde i böneorden; där fanns ärlig ånger, tack och lov och en varm känsla för andra människors nöd. Det var uppbyggelse jämväl i bönen (1 Kor. 14: 17). Jag förstod klart, att ett sådant stilla bönemöte blir till rik välsignelse därute i livet.

När dessa enkla människor skildes för att gå var och en till sin kallelse, hade de allä fått en ny kraft (Jes. 40: 31). Det märktes i deras liv. De vandrade i Herrens fruktan och växte till genom den helige Andes tröst och förmaning (Apg. 9: 31).

Detta nu skildrade är ingen fantasibild. Helt visst händer sådant än i dag. Där kristligt liv finnes, har man behov av andlig gemenskap med trossyskon. Man längtar efter att dela andliga håvor. Under enkla, yttre förhållanden måste alla hjälpa till. Där praktiseras lättast det allmänna prästadömet idé. I de trängre kretsarna går det lättare att akta på varandra för att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar. En sådan församlingsgemenskap torde vara något ytterst värdefullt även i vår farliga tid. Huru lätt somnar ej brödraskaran in i likgiltighetens och vanefromhetens sömn! Oljan tar slut i våra lampor, om vi övergiva våra egna sammankomster.

Det skadar ej, att man allvarligt frågar sig:

Hur är det med mig? Är jag med på bönestunderna och veckomötena? Beder jag där, har jag ett enkelt vittnesbörd? Eller om du ej törs med högt uttalade ord deltaga, märks det ändå i mötet, att din ande är vaken och nitälskande? Visst äro de offentliga mötena viktiga, men vi löpa fara att glömma av dessa bönemöten, som skulle ge kraft åt den offentliga verksamheten. De äro, har någon sagt, varmluftskamrar för den av kyla stelnade kyrkan.

Kära församlingsmedlemmar! Lägg, om möjligt, undan arbetsverktygen och frigören eder från dessa många, ibland rätt så småaktiga biintressen, som i denna tid hota att stjåla från oss allt andligt liv. Gå sedan till det enkla veckomötet och kom bedjande! Om församlingen omfattar ett par hundra medlemmar och ungdomsföreningen ungefär hälften så många, så borde du väl träffa ett femtiotal personer på mötet. O, nej, säger du. Vi äro kanske ej hälften så många. Vilka äro orsakerna till detta? frågar man sig. Någon menar, att han är så trött, att han ej gärna kan åhöra en predikan på en 30—45 minuter. Om vi finge sjunga och bedja och vittna, skulle jag vara med. — Jag tror, att predikanten gärna ville tala litet kortare tid, om han bara kunde påräkna mera verksamt bistånd från deltagarnas sida. O, denna förfärliga tystnad från de troendes sida, när de i stället borde tala! En ledare kan ju bli förtvivlad ibland.

Ju mera självverksamhet vi kunna få på de enkla veckomötena och på andra stilla stunder, desto större intresse skall växa fram. Livaktigheten blir också större. De olika nådegåvorna i församlingen komma då i verksamhet. Församlingen har då möjlighet att bli en stad på berget, som lyser av ett inre ljus.

Nu är det ofta nog mycket kallt i församlingslivet. Bristen torde i de flesta fall vara den, att man vuxit bort från detta, som kallas att uppbygga sig själv. Predikanten skall vara allt, och det kan han ej, vore han än en ängel från himmelen. Må vi då vända tillbaka till detta, som var våra fäders styrka.

MÄRKLIGA HÄNDELSER I MISSIONSVÄRLDEN.

Förra året mycket betydelsefullt.

Av J. E. Lundahl.

I

Det mest framträdande draget inom världsmissionen under det gångna året är utan tvivel den infödda församlingens framträdande på de äldre missionsfälten för att så småningom själv övertaga ledningen. Detta har i Kina och Indien bl. a. tagit sig uttryck i bildandet av de s. k. nationalråden. I Kina bildades detta råd visserligen vid den stora konferensen i Shanghai i maj 1922, men det är dock först under år 1923, som det blivit fullt organiserat och trätt i verksamhet. Det indiska nationalrådet har bildats i år och ett japanskt sådant kommer till stånd inom den närmaste tiden. Kanske några ord om ändamålet med dessa råd äro på sin plats.

Det har i alla tider varit en svaghet i missionsarbetet, att verksamhetens planläggning såsom ett helt betraktat legat i händerna på ett flertal olika missioner. Därför har arbetet icke kommit att bli den helhet, som hade varit önskligt, eller ledas av den gemensamma plan, som skulle ha givit en större framgång. Mycket av den tid och de medel, som utgivits, skulle ha lämnat större resultat, om det funnits en mera enhetlig ledning. De kristna nationalråden skola enligt sin planläggning söka få till stånd en överblick av läget i sin helhet och dess olika behov samt söka giva råd och anvisningar efter bästa förmåga. Avgörandet ligger naturligtvis alltid och under alla förhållanden i de enskilda missionssällskapens händer, och rådets karaktär är uteslutande att betrakta såsom rådgivande.

Ett annat svaghetstecken är, att den splittade kristenheten på missionsfälten i hög grad saknar den kraft och myndighet, som ligger i att vara en enhet. Utomordentligt starka nationella krafter äro i rörelse i Indien, Kina och Japan i våra dagar. Människornas tankar samsätta sig med den nationella storheten och framgången, och deras ställningstagande till kristendomen påverkas i hög grad därav. När nu kristendomen icke framträder såsom en

samlad enhet med nationell prägel översig, har den icke samma dragningskraft, som om detta vore förhållandet. Den når icke de innersta strängarna hos fosterlandsvännerna i Indien, Kina och Japan. En kristlig rörelse med nationell prägel skulle däremot gripa dem och kalla dem till medverkan. Det är denna brist, som de kristna nationalråden vilja fylla. Meningen är naturligtvis icke att få missionssällskapen att helt eller delvis överlämna sin myndighet till någon ny sammanslutning eller kyrklig enhet. Men man söker sammanföra de olika sällskapens och samfundens representanter, för att dessa må få tillfälle att skaffa sig en gemensam överblick över hela fältet och hela arbetet. Därigenom kommer så småningom denna gemensamma syn på arbetet såsom ett helt att sätta sin prägel på de enskilda delarna och även på det hela. För Svenska Missionsförbundets vidkommande kan det ha sitt intresse att erinra om, att den kände pastor Marcus Cheng är medlem av Kinas kristna nationalråd.

En märklig tilldragelse under det gångna året är Internationella Missionsrådets möte i Oxford den 9—17 juli. Icke mindre än 82 delegater från Europa, Amerika, Asien och Afrika samlades dessa dagar i den gamla engelska universitetsstaden, dit inbjudna av den brittiska missionskonferensen. Vi kunna icke underlåta att återgiva några ord ur en skildring av inledningssammanträdet. Skildraren är den kände engelske tidningsmannen Basil Wathews. Det var just, då ordföranden, doktor John R. Mott, förrättade namnuppropet, vilket tillika åsyftade att vara en allmän presentation. Det heter:

»Vi skulle icke avundas den människa, som oberörd kunnat lyssna på detta namnupprop. Den samlade kraften i dessa personligheter, män och kvinnor, och i de nationella organisationer, de var för sig representerade, var överväldigande. Då doktor C. Y. Cheng reste sig, såg man bakom honom den kristna kyrkan i

Kina, sådan den tog sig uttryck i detta lands nationella kristna råd, vilket han jämte doktor Yu Yue Tsu, det kristna studentförbundets sekreterare, och mr E. C. Lobenstine representerade. Så trädde Indiens nya liv och hopp inför oss i gestalterna av professor Yohan Masih och pastör Thomas Sitther — en tamul, collegelärare i Calcutta — och med biskopen av Bombay såsom representant för Indiens kristna nationalråd; samt Japans i president Chiba, mr Soichi Saito och doktor Berry. — Utan överdrift kan sägas, att ingen annan mänsklig organisation äger så många förfarna och beprövade medlemmar med så mångskiftande uppfattning, representerande en sådan mångfald nationer och raser, knutna samman i en till den grad intim, gedigen och praktisk gemenskap för ett så stort ändamål.» —

Till följd av den ekonomiska situationen i världen ha de flesta missionssällskap haft att kämpa med finansiella svårigheter. I detta avseende kan dock ingenting jämföras med vad den tyska missionen haft att genomgå. Utan hjälp från annat håll skulle det ha varit omöjligt för Tyskland att kunna utföra någon yttre mission. Nu har dock hjälp kommit från olika håll, framförallt från de nordamerikanska kyrkorna. Härigenom ha de tyska sällskapen kunnat hålla ett icke ringa antal missionärer i arbetet. Vad emellertid den tyska missionen i övrigt angår, äro följande ord från en missionsfest i Stuttgart mycket betecknande: »Över hela festen», he-

ter det, »vilade en anmärkningsvärd ro och tillförsikt. Föredragen voro allvarliga tidsbetraktelser om vår genom Guds skickelse föranledda vanmakt och vårt armod. Det förblivande intrycket var en allvarlig strävan att alltfort söka utföra vårt missionsarbete uteslutande såsom en Kristi korsmission. Det tyska rikets glans vilar icke längre över arbetet. Men man hade lärt sig att uppskatta hednamissionen såsom en outhärlig yttring av det kyrkliga och religiösa livet i hemlandet.» Missionsdirektor Knak i Berlin har ock uttalat följande märkliga ord: »Hednamissionens stora uppgift i närvarande tid bland det tyska folket består i att alltjämt åter och åter påminna därom, att vårt dagliga bröd icke är huvudsaken, ehuru det är vår barnarätt att bedja därom, utan att Guds namn, hans rikets kommande och hans heliga vilja står högst.»

Ett bevis på den tyska missionens svårigheter är ock, att den över hela världen kända, av professor Gust. Warneck grundade missionstidskriften »Allgemeine Missionszeit-schrift» med det gångna året efter en 50-årig verksamhet måst upphöra. De ekonomiska svårigheterna gjorde tidskriftens fortsättande omöjligt. Den betydelse denna tidskrift haft icke blott för den tyska missionen utan för världsmissionen, har varit utomordentligt stor. — Ett av de förnämsta tyska sällskapen, nämligen Berlinermissionen, firar i år sitt 100-årsjubileum. Det har fått utföra ett betydande arbete i Afrika och Kina.

Vad är bredden av Kristi kärlek? Vi kunna svara med Davids psalm: Så långt som öster är från väster, låter han våra överträdelser vara från oss (Ps. 103). Ja, det är bredden av Kristi kärlek och Guds nåd. Ingen människa kan komma utanför dess gränser.

Vad är längden? Jo, säger psalmisten, längden är: Hans barmhärtighet sträcker sig över alla hans verk (Ps. 145: 9). Först när du kommer bortom allt, vad Gud har skapat, först då har du kommit utom gränserna för hans kärlek och barmhärtighet och nåd.

Hur djup är då Kristi kärlek? Ja, vem kan mäta Guds djuphet? Det kan ingen. Och

vi behöva det icke heller. Men det kunna vi säga, att aldrig ligger en människa så djupt, att icke Kristi kärlek når ändå djupare. Och mer behöva vi icke säga eller veta. Nej, om du ock levat i hundra år och under alla dessa hundra år icke gjort annat än arbetat för att komma ned så djupt i synden som möjligt, så skulle Kristi kärlek ligga ändå djupare.

Och höjden? Ja, David svarar: Herre, upp till himlarna räcker din nåd (Ps. 36: 6). Och åter: Så höga som himlarna äro över jorden, så väldig är hans nåd över dem, som frukta honom (Ps. 103: 11). Det är så oändligt, att vi icke kunna tänka oss en ände därpå. P. W.

E N H Ö G T I D S D A G I J A R K E N D.

Den nya kyrkan invigd.

Av Gottfrid Palmberg.

Blott det att från de öde och ogästvänliga bergen komma ned till Ost-Turkestans lummiga oaser är en icke obetydlig upplevelse. Vid inträdet på vårt missionsfält med dess talrika befolkning och de stora områdena får man också ett mäktigt intryck av såväl behoven som möjligheterna. Särskilt blir detta fallet, om man kommer från de inträngda och folkfattiga missionsområdena söder om Himalaja. Men att bli mottagen vid en missionsstation, såsom vi blevo det i Jarkend, och att sedan få deltaga i en högtidsdag sådan som den, vilken hölls 29 oktober, är icke blott angenämt och lämnar ett mäktigt intryck. Det är ock verkligen inspirerande. Huru gärna önskade vi ej, att våra offerande missionsvänner fått personligen taga del i glädjen och högtidligheten. Men nu vill jag emellertid söka meddela något därom.

Hela dagen var en för vår mission betydelsefull invigningshögtid. På förmiddagen avskildes till heligt bruk den kyrka, som under sommaren uppförts där. Blott det att se de besökandes antal (omkring 400 personer) var ägnat att väcka glädjens känslor och ge stämning åt vårt möte. Detsamma kan även sägas om programmet och dess utförande. Själva invigningstalet hölls av John Törnqvist, som därvid utgick från orden: Min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar. Tal, bön och

predikan hölls dessutom med riklig omväxling av unison sång och körsång av såväl barnhemsbarnen som ock av missionärerna, som samlats till konferensen. Det för min del värdefullaste numret blev ett anförande av vår lärare där, Supurgi akhon, som i egenskap av äldste kristen representerade församlingen. Hans tal var i kort sammandrag följande:

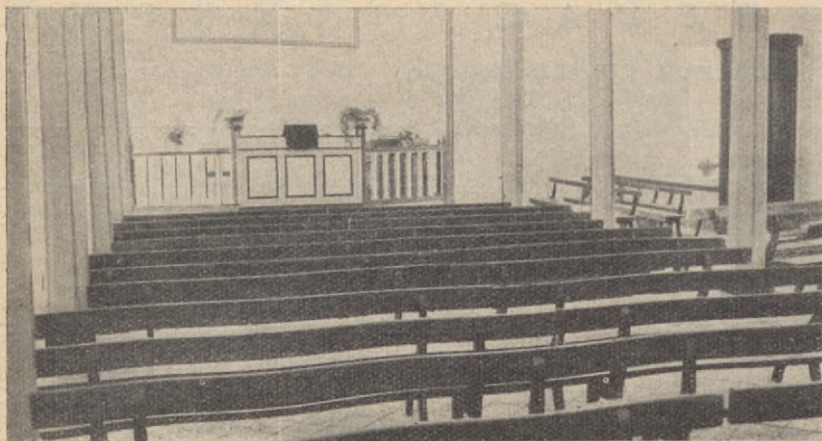
Denna dag är en glädjens dag för den, som förestått bygget, en glädjens dag för alla missionärerna, icke minst för dem, som nyss kommit. Men det är också en glädjens dag för oss, som av detta folk blivit kristna. Detta hus är icke byggt för att bo i, icke heller är det ämnat till affärshus eller andra världsliga ting. Det är ett hus, som skall vara avskilt åt Gud och hans sanna dyrkan. Vi hörde nyss nämnas, huru Petrus ville bygga hyddor åt Moses, Elias och Jesus. Vi önska också, att detta hus skall vara byggt åt Moses och Elias men framför allt åt Jesus och hans lära. Vi veta, huru det är, när vi resa. Vi bli smutsiga av allt damm, vi törsta och bli medtagna. Men när vi få två oss rena och släcka vår törst, bli vi som nya människor. Andligen äro vi alla resenärer, som hålla på att försmäkta. Men det finns ett vatten till rening och liv. Det är Jesus Kristus. Det är detta vatten, som skall bjudas här. Vi, som blivit kristna, vi ha prövat det,

och vi bjuda eder nu: kommen och tron på honom! han är icke blott en profet, utan han är all världens Frälsare och Herre.

Ni ha kommit i dag till detta vårt första möte i detta hus. Nu skolen I också komma ihåg, att varje söndag hålles predikan här. Men läggen på hjärtat, att vi icke samlas till någon teater eller dyl kt. Här skall vara ett heligt rum, där vi alltid med vördnad och still-

Från invigningen av kyrkan i Jarkend.

Interiör av kyrkan i Jarkend.

het skola lyssna till vad som förkunnas. Varen välkomna hit varje söndag och talen om det för edra vänner och grannar, att även de må komma. —

Vem vill ej glädjas och tacka Gud för våra infödda medhjälpare? Deras vittnesbörd betyder långt mera än vårt, och de ha också mycket större förutsättningar till att nå människor med vad de vilja säga.

Blott några ord om kyrkan. Dess längd är 21 meter och bredden 13 meter. Invändigt har den två pelarrader, vilka uppbära mittelpartiet, som är högre byggt. I fonden över den rymliga plattformen står med stora, prydliga bokstäver på landets språk: *Detta är det eviga livet att känna den ende Guden och den han sânt, Jesus Kristus.* På präktiga bänkar finns sittplatser för 500 personer, och vid behov kunna sittplatser beredas för ytterligare ett 50-tal. Färdigbyggd kostar den ej fullt 5,000 kronor, och därvid bör anmärkas, att glaset till fönstren måst köpas för en stor summa. Hela kostnaden har betalts ur överskottet i Jarkends sjukhuskassa. Ej ett öre har begärts från Sverige.

Det andra momentet i högtiden var förlagt till eftermiddagen, då vi missionärer tillsammans med församlingen firade Herrens Nattvard och då samtidigt vår nämnde lärare, Sulpurgi akhon, avskildes till biträdande församlingsledare och till att vid behov handhava sakramenten och förrätta vigsel och begravning. Det var en stund, som för oss alla är värd att minnas. Våra troende, som ha mycket att kämpa emot både inom och utom sig, äro

svaga men hos dem har tänts ett nytt liv. Man kände det vid vårt gemensamma bönemöte på knä. Vad vår lärare angår så har han länge biträtt med ordets predikan och sökt leda de svaga rätt. Och då han nu i femton år troget tjänat missionen och bland de övriga troende har odelat förtroende, ansåg sig konferensen böra taga detta steg.

För mig blev denna högtid en osökt anledning till

jämförelse mellan förr och nu. Då jag för tolv år sedan var i Jarkend ett år, hade ett uppsving börjat för vår verksamhet, men ändå var det mycket annorlunda mot nu. I sjukhusets stora väntsal, som då användes i stället för kyrka, samlades visserligen mycket folk, men det var mycket svårt att få helg över våra möten, ty deras mening och innebörd voro okända för mängden. Då fanns det blott tre troende och inga sökare. Vår lärares enstaka försök att säga något vid mötena lovade heller icke mycket.

Nu ha vi där en kyrka, där ofta skaror samlas i stillhet och vördnad. Ett genombrott har skett, i det att den kristna församlingen blivit känd. De infödda församlingsmedlemmarna äro 32, och flere undervisas för dopet. Utom vår lärare taga flere av de troende del i verksamheten med predikan. Arbetet har svält ut på alla områden, så att arbetskrafterna ej räcka till. För allt detta häva vi orsak att glädjas och tacka Gud. Arbetet är visserligen alltjämt en kamp mot en väldig övermakt, men vi tro och sjunga: »Guds ord behåller segern och alla segra med, som stå uti Frälsarens led.»

Med hjärtlig brodershälsning

I Herren tillgivne *Gottfrid Palmberg.*

Den, som håller sig nära intill Herren, blir liten och behöver en ofantligt liten plats i denna värld. Men den, som håller sig långt borta från Kristus, bliver ofta stor och har svårt att få tillräcklig plats här i världen.

E N H Ä L S N I N G F R Å N M A D Z I A.

Om julfirandet och dop av infödda.

Vi ha åter firat jul. Inte är det lätt att komma i julstämning här ute i Kongo. Därtill fordras så många yttre betingelser: julsnö om möjligt och bjällerklang, kyla ute och värme inne, gemensamma julförberedelser i hela landet och tusen andra ting, som gått en i blodet och som ha tusenåra tradition och mer.

Att känna julstämning vid midsommar är svårt nog. I stället för kyla ha vi här 25—30 grader varmt och i stället för snö frodig grönska på höjd och i dal. På stationen stå rosor: purpurröda, skära, krämfärgade i sin skönaste färging, och andra blommor i rik omväxling, så väl till form som färg, pryda den grönskande jorden. En del fruktträd stå i blom, apelsinträden bära gröna fruktämnen, under det att mangosträden ge oss den fullmogna, utsökt fina frukten. Bananer och ananas skörda vi i riklig mängd. Intet ger oss intryck av jul.

I hela landet förbereder man jul endast på missionsstationen, och därför stå vi ensamma, då det gäller att känna julens annalkande. De svarta känna i stort sett intet inför julen. Den är för dem huvudsakligast en de vitas fest, som de få vara med om men som de i stort sett ej ha något inre behov av. Man kan ju ej heller begära detta ännu, då de kristna så nyss kommit ur hedendomens natt och de många

hedningarna ännu vandra till sina stumma gudar utan att känna livets ljus. Missionen blir därför ett mäktigt medel till att föra in julens härlighet bland detta folk.

Julens möten gävo oss rik välsignelse vart och ett på sitt sätt. En ljuvlig förnimmelse av julens frid och Betlehems-ängdens stillhet erforo vi under julottans tidiga morgontimme, då vi tillsammans med omkring 600 svarta voro samlade i den rikt upplysta och vackert dekorerade kyrkan och fingo lyssna till julens evigt nya budskap. Stilla andakt och heligt allvar vilade över skaran, då vi, innan solen ännu hunnit tillryggalägga halva vägen till zenit, stodo samlade på Madziaflodens strand för att döpa 39 av Kongos barn till Kristus. Den avskilda platsen under de skuggrika träden har under årens lopp blivit alltmer helig. Tusen och flera av Madzia-traktens hedningar hava här blivit döpta. Må i dess flöden ännu tusenden av detta folk vid dopet begrava hedningen inom dem och uppstå som verkliga kristna för att införlivas med Kristi kropp, som är församlingen!

Gott var det, då solen nalkades middagshöjden, att få samlas i församlingen. Fyra brudpar sammanvigdes. De nydöpta intogos i församlingen. Sedan fingo vi sitta ned vid Herrens bord, där Kristus själv trädde oss till mötes i de helgade gåvorna: bröd och vin.

Vad som ej minst glatt oss äro de julgåvor, som kommit hit till vår station. De som givit gåvor till julfest och andra juländamål äro: Missionsvänner från Göteborg med omnejd, genom Carl Andersson; fru Adina Pettersson, Sikmarö, Blidö; fru Brita Eiller, Rönnäs, Leksand. Utom dessa är det en hel mängd, som sänt gåvor till sina skyddslingar.

Till alla trogna, hängivna vänner och givare säga vi härmed ett innerligt, varmt *tack!*

Edra sändebud bland Kongos folk:
*Lydia o. S. Malmquist. Anna Pettersson.
Elsa och Oscar Burell.*

Bambuske vid Madzia.

En hälsning till Förbundets församlingar och predikanter.

Av E. Aug. Skogsbergh.

På nyårsnatten, då vi här i min församling i Lake View, Chicago, vakade ut det gamla året, antogo vi på stående fot såsom motto för det nya året Pauli ord: *Jag förgäter det som är tillryggelagt och sträcker mig mot det, som är framför, och jagar mot målet efter den segerlön, som förhålls av Guds kallelse ovan efter i Kristus Jesus.* Fil. 3: 13, 14.

Vårt mål, säger Paulus i sammanhanget, är uppståndelsen från de döda, den första uppståndelsen eller de rättfärdigas uppståndelse, om vilken uppståndelse vi läsa i Upp. 20: 6: Salig och helig är den, som har del i den första uppståndelsen. Över den har den andra döden ingen makt.

Det är icke så viktigt, om vi icke få leva, tills Kristus kommer i skyn. Men det är evighetsviktigt, att vi få höra till brudskaran, vare sig vi måste en tid först ligga i våra grifter, eller vi leva, när han kommer. Ty att då bliva efter är liktydigt med att vara hjälplöst förlo-rad. Och ingen av oss vill bliva efter. Vi måste, såsom aposteln säger, vinnlägga oss om, kosta vad det vill, att hinna fram till detta mål, även om vi måste *jaga*, eller ännu starkare, *sträcka oss* mot detsamma.

Vad vi behöva för att nå vårt mål är den där iveren i våra hjärtan, som driver oss, så att ingenting i världen får hindra oss, vare sig lovlige eller olovlige saker. Frälsningen står på spel. Att bibehålla denna iver i själen är det svåra i vår erfarenhet. Det går väl an att vara entusiastisk på ljuvliga möten och under ljusa situationer. Det sprätter till uti oss för stunden, men ack, huru gärna entusiasmen vill svalna!

Därför och sedan vi på stående fot hade antagit Pauli motto såsom vårt, föll vi alla på våra knän i innerliga böner till Herren, att han måtte städse besjåla oss med den andliga iveren för himlen.

Och om nu I, kära predikande bröder och edra församlingar, gören detsamma för varje dag under detta år — vilket härligt resultat skall ej vinnas!

Ord för söndagen.

Jesaja 5: 1—7.

Vilddruvor där Gud har rätt att vänta äkta druvor — så står det ofta till här i världen.

Så var det nu med Israels hus och Juda folk. Guds nåd och faderliga omvårdnad hade blivit utan frukt i folkets liv. Där var orättfärdighet och icke rättfärdighet, lagbrott och icke laglydnad. Det är ju raka motsatserna.

Huru kan då ett äkta vinträd bära vilddruvor, en människa, skapad av Gud och föremål till och med för hans särskilda omvårdnad, svara på allt detta med ett liv i skriande orättfärdighet?

Det sker så och endast så, att människan själv blir ond och därmed alldeles saknar förutsättningen att låta Guds nåd vara verksam i rättfärdighet. Ty denna nåd bär ej frukt i lydnad och helighet, oberoende av huru vi förhålla oss. Samma sol, som smälter isen och lockar fram sommaren med all dess fågning kommer även leran att hårdna. En tilltrampad väg bär inga skördar, huru mycken säd där än strös ut och huru än solen skiner däröver. Ett trotsigt sinne kommer en människa att mogna till förhärdelse, i samma mån hon varit föremål för Guds kärlek och nåd. På hjärtat beror allt.

Men så får det ej alltid och utan vidare fortgå. Gud vakar över oss alla, och uppgörelsens, räkenskapens dag kommer. Och när Gud går till rätta med oss, få vi själva fälla domen mellan honom och oss. Så fingo Israel och Juda här göra.

Och vem av oss kommer ej då till korta?

I livets allvarliga uppgörelsestunder med Gud ligger vår räddning — om vi då giva honom rätt och böja oss i stoftet inför honom. Göra vi det icke, går det oss, som det gått med Israels hus och Juda folk — vår vingård blir given till skövling och nedtrampad. Trots och olydnad äro vägen till fördärv. Inga förmåner och ingen ställning i livet kunna därvid hindra fördärvet.

Det brister intet hos Gud. Vad gudomlig kärlek och makt kunnat åstadkomma är gjort och intet återstår. Evangelium är Guds sista och största argument till världen. Och det är nog, ja övernog. Vad kan Gud mer göra för sin vingård?

Så hänger det då allt därpå, om vi hava det rätta och ödmjuka sinnelaget, som gör Guds nåd verksam i våra liv. Där vägen är öppen, verkar Gud både viljan och gärningen efter sitt goda behag. Där ingen mottaglighet finnes, är allt förgäves.

J. H.

Från Redaktion och Expedition.

Vår egen mission. || Under jultiden döptes vid Kingoyi i Kongo 287 och vid Madzia 39 in-födda.

— Vår missionär i Ost-Turkestan, G. Ahlbert, är som bekant f. n. i Egypten för studium särskilt av missionen bland muhammedaner. I brev hit meddelar han bl. a. att han varit på en tur till Palestina, där han träffade distriktsföreståndaren Th. Nordstrand och missionär A. Walder och där han firade jul tillsammans med dem i Betlehem. Sin julotta firade de i månens och stjärnornas sken ute på herdefältet. Det var, säger han, för dem särskilt stämmingsfullt. Den svenska missionen i Port Said, som han besökt, har han endast lovord för. Under denna månad är missionär Ahlbert sysselsatt med att studera bymissionen och nilbåtsmissionen samt missionen i övre Egypten.

— Vår kassakamrer på expeditionen, fröken Elin Eriksson, är fortfarande av sjukdom hindrad att sköta sin tjänst. Hon avreser i dagarna till Tyringe i Skåne för vila.

— Fastlagssöndagen är även i år anslagen som kollektdag för vår pensionskassa, varom upprop till församlingarna införts i förra numret.

— S. M. U:s offerdag hålles palmsöndagen i likhet med föregående år.

Borgerlig begravning. || Enligt vad justitieministern meddelat kan lagförslag om borgerlig begravning icke framläggas förrän vid 1925 års riksdag. Resolutionsvis kommer ärendet att behandlas vid frikyrkomötet i denna månad.

Jesu stad. || Utgrävningarna vid Kapernaum hava dragit fram ruinerna av den synagoga, där även Jesus talade. Den har rektangulär form och är byggd av vit kalksten. Dess inre liknade en gammalkristen kyrka utan absid, och en pelargång löpte i två våningar utmed tre sidor. Två bänkrader av sten finnas utmed långsidorna. Synagogan byggdes i första århundradet och var alltså nära nog nyuppförd, när Jesus var där. Bekräftelse härpå kan ju ock det vara, att hövitsmannen, vars tjänare Jesus botade, hade byggt den.

Andra missioner. || Svenska missionen i Kina har utsänt ett flertal missionärer. De vore missionärerna August och Augusta Berg, Henrik Tjäder, Oscar och Gerda Carlén samt

fröken Ester Berg. De tre förstnämnda utreste redan i Svenska missionens i Kina begynnelseår, Henrik Tjäder 1889, August Berg 1890 och Augusta Berg 1892. Det är alltså redan en över 30-årig arbetsdag i Kina, som ligger bakom dem, då de nu utresa, missionär August Berg för femte gången, fru Berg och missionär Henrik Tjäder för fjärde gången.

— Det amerikanska bibelsällskapet har en fotografisk bild av en scen från en spansk-talande stat i Sydamerika. Bilden visar en grupp män, sysselsatta med att på en öppen plats bränna en mängd biblar. En man hade av en bibelkolportör köpt hela det lager av biblar, som han hade inne, under föregivande att han skulle sälja biblarna till befolkningen. Hela lagret av biblar brändes emellertid upp. Detta hade en motsatt verkan mot den avsedda. Det finnes nu många, som säga, att de med glädje vilja lyssna till evangelium.

— I norra Nigeria har regeringen öppnat en högskola för utbildandet av muhammedanska lärare. En liknande skola planeras för den hedniska befolkningen inom kolonien. Regeringen och missionen äro ense om att denna skall övertagas av missionen. För Nigerias befolkning, som utgöres av en och en halv miljoner muhammedaner och 500 tusen hedningar, finnas 17 regerings- och 107 missionsskolor, medan de 2,500 muhammedanska skolorna anses vara av föga värde även ur uppfostrings-synpunkt.

Årets böndagar. || Böndagarna för 1924 äro bestämda till den 9 mars, den 11 maj, den 13 juli och den 12 oktober. Texterna äro:

Första böndagen (botdagen): Ottesången: Jesaja 59: 1, 2; Högmässan: Mal. 3: 13—18; Aftonsången: Jer. 3: 19—23.

Andra böndagen (reformationsfesten): Ottesången: Jesaja 40: 29—31; Högmässan: Rom. 5: 1—5; Aftonsången: Jesaja 28: 16.

Tredje böndagen (missionsdagen): Ottesången: Jesaja 55: 1—5; Högmässan: Jesaja 11: 1—10; Aftonsången: Ps. 67: 2—8.

Fjärde böndagen (tacksägelsedagen): Ottesången: Ps. 105: 1—4; Högmässan: 2 Kor. 13: 11; Aftonsången: Ps. 75: 2—4.

Predikantkåren.

M. Dragsness, Öckerö, har antagit kallelse till Betania-församlingen i Göteborg.

K. D. Holmgren, Lysvik, fyllde femtio år den 3 februari.

Gust. Dahle, Fläckebo, frånträder den 1 april sin tjänst i Fläckebo Missionsförening. På grund av en halsåkomma är han av läkare tillrättad att vila från talareverksamhet.

Södermanlands och Gotlands distrikt.

Distriktsmöte i Södertälje.

Det första distriktsmötet för Södermanlands och Gotlands distrikt hölls i Södertälje den 26—27 januari under distriktsföreståndare Joh. Nilssons ordförandeskap. 18 församlingar och 7 ungdomsföreningar voro representerade av ett 30-tal ombud, Gotland representerades av tvenne elever från missionsskolan på Lidingön. Vid mötet närvaro även missionssekreteraren Axel Andersson och distriktsföreståndaren J. E. Jansson från Linköping.

Mötet inleddes med gemensam sång, bön och hälsningstal av ordföranden och hälsningstal av pastor A. Nyström å Södertälje Missionsförsamlings vägnar. Därefter föredrog ordföranden en utförlig översikt av missionsarbetet i distriktet. I ett inledande föredrag klargjorde missionssekreterare Andersson distriktsmötenas rådgivande karaktär, hur vid dem tillfälle gavs att samtala om ställningen i andligt avseende i distriktet, om de förefintliga behoven och om bästa sättet för dessas tillgodo-seende. Här gavs det möjlighet för det enskilda initiativet att göra sig gällande genom framläggande av spörsmål och förslag rörande verksamheten. Föredragen vid de offentliga mötena i samband med distriktsmötet voro delvis avsedda att klargöra principerna för Svenska Missionsförbundets verksamhet och hänvisande till närliggande arbetsuppgifter.

Under den följande diskussionen framhölls främst behovet av kraftigare missionsverksamhet inom distriktet samt länsorganisationernas behov av församlingarnas även ekonomiska stöd. Från enskilt håll utlovades under mötet 1,000 kronor för verksamheten inom distriktet under innevarande år och garanterades dessutom ett års underhåll för en ny lämplig kraft för länsföreningarnas verksamhet.

En av de ljusa sidorna av arbetet inom distriktet var framgångarna inom juniorverksamheten. Bibelskolverksamheten är ej på långt när så kraftig i Södermanland som önskligt vore med hänsyn till detta arbetes stora betydelse; på Gotland däremot hållas talrikt besökta bibelskolor varje år.

Diskussionen rörde sig även om svårigheten i vissa fall särskilt för mindre församlingar, som hava brist på lämpliga personliga krafter, att uppehålla verksamhetens olika grenar med den uppdelning i föreningar för olika åldrar, som numera förekommer. Det uttalades även farhågor för att denna uppdelning skulle vålla splittring av krafterna och försvagning i andligt avseende. Gentemot dessa farhågor fram-

hölls flera talare de olika ungdomsavdelningarnas nödvändighet och stora fördelar och påvisade de goda frukter, denna verksamhetsmetod burit i arbetet bland ungdomen. Den nya tidens organisationsarbete vore även det på sitt sätt ett uttryck för en kärlekens uppfinningsrikedom, som för alla söker att göra allt för att vinna de flesta. Anpassning efter tidens krav, nya metoder äro nödvändiga, kärleken till människorna och till arbetet skall lära oss det bästa sättet i varje fall. Vi ha skäl att vara tacksamma för det goda vi ha och kunna ej släppa något. De uppslag, vi fått från Förbundets ledning, äro goda. Det gäller dock även här vid tillämpningen att anpassa sig efter förhållandena och resurser på varje särskild plats. Behovet av koncentration, vilket framhållits, kan tillgodoses utan inskränkning av de olika verksamhetsformerna genom att i allt det skiftande arbetet städse behålla syftningen till församlingen klar. Samma är förhållandet beträffande verksamheten inom distriktet i sin helhet, där det gäller församlingarnas och länsorganisationens ställning till varandra. Genom den mångsidiga ungdomsverksamheten finnes möjlighet att samla ungdom av alla åldrar, hos alla få vi så ordets ädla säd, och i våra föreningar få de unga den stora förmånen att verka Herrens verk. Ett par talare förordade att gemensamma möten för alla de olika föreningarna emellanåt hållas inom församlingarna, då programmet bör läggas så, att även de yngre få något med och så att de själva få medverka. Det betygades från håll, där man praktiserat denna anordning, dessa mötenas enande och uppbyggliga verkan.

I samband med distriktsmötet voro offentliga möten anordnade på lördagsaftonen och på söndags för- och eftermiddag, då mycket folk var samlat. Predikningar och föredrag höllos av missionssekreterare Axel Andersson om Vår tro, och om Våra plikter mot den kommande generationen, samt av distriktsföreståndaren J. E. Jansson om Förmåner och förpliktelser och om huru Gud har talat många gånger och på många sätt. Vid samtliga möten förekom körsång eller sång och musik av Södertälje Missionsförsamlings blandade kör och musikkörening. Kollekt för Svenska Missionsförbundets verksamhet upptogs vid varje möte. Från det samtidigt i Södertälje församlade Blåbandisternas vinterting anlände under söndagen en telegrafisk hälsning till distriktsmötet.

Detta första distriktsmöte blev en högtid, rik på andlig vederkvickelse och glädje. Med nytt mod och nya krafter återvände mötesdeltagarna därifrån.

R. A.

Årshögtider.

Bära vittne om Guds nåd.

Ulricehamn. || Ulricehamns Missionsförening har hållit sitt enskilda årsmöte under ledning av apotekare Thavenius. Av revisions- och årsberättelsen framgick, att föreningens inkomster genom de olika verksamhetsgrenarna uppgått till kr. 15,816:71. Härav har, utom för arbetet i staden, Vegby, Sandbäcken och Hester, till Sv. Missionsförbundet lämnats kr. 3,661:23, till läns- och ansgariiföreningar kr. 1,015:60 samt till andra missionssällskap och föreningar kr. 472:15. För den sociala verksamheten har utgiften varit kr. 418:73, och till nödlidande i Tyskland har kunnat sändas kr. 536:18. Medlemsantalet var vid årsskiftet 181. Verksamheten har under året varit livlig och offervilligheten stor. Missionsföreningens predikant J. A. Bergquist uttalade föreningens tack till alla, som bidragit till dessa goda resultat.

Östavall-Alby. || Östavall-Alby Brödraförening har firat sitt årsmöte. Mötet öppnades med bibelläsning och bön. Av revisionsberättelsen framgick att kassan balanserat på kr. 1,400. Därav har till Missionsförbundet lämnats kr. 465:—. Föreningen underhåller ock en evangelist i Kongo. Den bedriver ock en rätt kraftig söndagsskolverksamhet. Barnens antal är 80. Föreståndare är P. O. Petterson. Till styrelse för kommande arbetsår valdes J. Byström, fru Byström, P. O. Petterson, K. Johansson och Axel Larson. Till föreståndare valdes J. Byström. Vid årsmötet välkomnades en medlem.
K. J.

Torp och Stöde. || Torp och Stöde kristna församling har hållit sitt årsmöte. Medlemsantalet är 94. Tolv nya medlemmar hade under året beviljats inträde i församlingen. Räkenskaperna balanserade å kronor 6,395. Till styrelse valdes hrr A. E. Anderson, Fränsta, E. A. Hansson, Ede, O. H. Falk, Byn, J. Persson, Byn, Ax. Bergström, Boda, A. Hedin, Boda, Magnus Hedin, Boda, och Erik Lif, Ede. Suppleanter blevo O. Ålund, Byn, och Nils Erikson, Boda. Församlingens ordf. är A. E. Anderson och v. ordförande E. A. Hansson. Församlingen har tre söndagskolor och två junioravdelningar, den ena nybildad och med 54 medlemmar. Församlingens föreståndare är pastor J. O. Granlund. Tre av församlingens medlemmar hade under året fått hembud. Pastor M. Sjöberg, Njurunda, tjänade under årshögtiden med uppbygglig predikan.

Alnö. || Alnö Brödraförsamling har hållit sitt 43:e årsmöte. Efter en kort predikan och hälsningstal av predikant E. Persson vidtogs mötets förhandlingar under församlingsordförandens, N. Zetterlund, ledning. Års- och revisionsberättelserna upplästes och godkändes. Räkenskaperna balanserade på kr. 7,918:97. Till Svenska Missionsförbundet har under året insamlats omkring 500 kr. Församlingens skuld på sina fastigheter uppgår till över 9,000 kr.

Till styrelse valdes N. Zetterlund, Strand, I. Ahlqvist, Rökland, J. Nygren, Strand, O. Olsson, Röde, J. P. Johansson, Wii, O. Högman, Hovid, och O. Nilsson, Ankarsvik. Församlingen har tre söndagsskolor och tre junioravdelningar. Till församlingens åldrige predikant, M. Nyberg, vars krafter äro i avtagande, frambar ordföranden såväl styrelsens som församlingens varma tack för redbart och troget arbete, önskande honom mera av vila och ro på hans levnads afton. Vid årsmötet intogos två nya medlemmar. Mötet avslöts med firande av Herrens Nattvard.
E. P.

Ovanmyra. || Boda södra och norra missionsförsamlingar ha hållit sina årsmöten. Efter predikan avhölls kärleksmåltid och det förnams, att det är sanning i orden: »När kärlek råder i Guds församling, hon är ett fridhem för trötta själ», och: »De trognas syskonband, o huru ljuvt det är...»

Samtliga funktionärer återvaldes i båda församlingarna. Södra församlingens kassa balanserade på nära 3,200 kr. och norra församlingens på kr. 1,347:31. Full och tacksam ansvarfrihet tillerkändes styrelser och kassörer. Hjärtliga tacksägelse uttalades till alla, som tjänat i församlingarna. Särskilt allvarliga och uppmuntrande ord talades både till predikant och församling av f. lär. Haga H. Danielsson från Rättvik. I norra församlingen talade A. L:son Thomas, predikant och föreståndare för båda församlingarna, med ledning av Ef. 4:—7, om »Andens enhet genom fridens band».

De fridfulla och goda mötena avslutades med bönemöten, och det förnams, att Herren var med i det hela. Herren vare tack och lov!

A. L. Th.

Enskede. || Som bekant har i Enskede för en tid sedan bildats en särskild församling inom Lutherska Missionsföreningen i Stockholm. Denna har nu också fått välkomna sin predikant och föreståndare, pastor A. Åhlander, som ditflyttat från Tystberga. Vid välkomsthögtiden, som var mycket stämningsfull, medverkade distriktsföreståndare L. Hallén, ordföranden i Lutherska Missionsföreningen, grossh. Wilh.

Norlander, samt pastorerna A. Åhlander, J. G. Sundberg och Sven Lindqvist.

Mehede. || Med anledning av att tjugufem år förflutit, sedan missionshuset byggdes, har vår församling i Mehede, Tierp, hållit en särskild högtid. Under förra sommaren har också huset genomgått en grundlig restaurering, varför högtiden även blev en invigning av huset i sitt nya skick.

Vid högtiden avgav ordföranden, A. J. Medén, en historik. Vi anföra ur den följande:

Till år 1898 hade Mehede Missionsförsamling sina möten i den gamla folkskolan. Men redan den 28 december 1896 hade församlingen på ordinarie möte beslutat, att så snart ett kapital av 1,000 kr. insamlats, skulle den bygga missionshus. År 1898 gick en kraftig väckelse fram över trakten. Församlingens predikant var då E. G. Sundqvist. Våren 1898 lades grunden till missionshuset, ehuru församlingen då ej hade det kapital, som den enligt beslut skulle äga, innan man skulle våga försöket. Väckelsen synes ha givit missionsvännerna större tro på Gud, och i förtröstan på honom började man att bygga med ett kapital av endast 600 kr. Med förenade krafter byggdes i hast det ståtliga missionshuset, å vilket vid invigningen den 18 december 1898 vilade en skuld av endast 3,000 kr. Bland de bröder, som på detta rum framburit livets ord, må nämnas församlingens ordinarie predikanter: E. G. Sundqvist, Ax. Sjölin, G. Kindbom, Ernst Karlsson och Axel Werner. Vidare må nämnas församlingens biträdande predikanter: A. Lindahl, C. J. Gelotte, A. Cedermark och A. J. Medén.

Under 25-årsperioden ha i Betlehemska-pellet insamlats för den inre missionen kronor 46,968: 19 och för den yttre kr. 5,187: 65.

Ragnarby. || Under julferierna har studeranden Gunnar Svensson från missionsskolan, Lidingö, verkat här. Mötena ha i allmänhet varit väl besökta samt rika på andlig välsignelse. Söndagsskolfesten, missionsfesten samt ungdomsföreningens familjefest teckna vi oss med glädje till minnes. En särskild högtidsstund blev församlingens årsmöte. Verksamheten har till stor del uppehållits av bröderna på platsen med tillhjälp av evangelistbröderna Manne Eriksson och Karl Westerlund. Av kassaberättelsen framgick, att räkenskaperna balanserat på 2,025: 38. Till föreståndare och ordförande valdes Joh. Söderberg. Övriga styrelseledamöter blevo A. Nilsson, K. Blomstedt, Karl Holmberg och Erik Andén. Sju av ungdomsföreningens medlemmar hälsades välkomna till församlingen. Stunden blev mäktigt

gripande. Vi samlades sedan omkring det heliga nattvardsbordet i den känslan och det medvetandet att i hela hopen var ett hjärta och en själ. S.

Torpa. || Torpa Missionsförsamling har hållit årsmöte. Pastor Bäckman öppnade mötet med ett kort hälsningstal. Lantbr. A. P. Johanson ledde förhandlingarna. Års- och revisionsberättelsen godkändes. Tolv personer hade ingått i församlingen under året. Medlemsantalet var vid årsmötet 100. Inkomster utgjorde kr. 4,566: 29 och utgifter 4,130: 79. Till byggnadsfond var under året samlat kr. 2,154: 46. Församlingens tillgångar voro 36,644: 96. Den avgående styrelsen återvaldes. A. P. Johanson valdes till ordförande och pastor Bäckman till föreståndare. Övriga kommittéer och funktioner omvaldes och kompletterades. Hela mötet präglades av en god, fridens ande och avslöts med firandet av H. H. Nattvard, då Jesus kändes mycket nära. E. B.

Österåker. || Österåkers Friförsamling har hållit sitt årsmöte. Församlingsföreståndaren, pastor G. Lagergren, föredrog en innehållsrik årsberättelse, varav bl. a. framgick, att medlemsantalet vid årsskiftet var 177. Kassan balanserade på kronor 6,171: 32 med en behållning av kr. 150: 53. Av insamlade medel har Sv. Missionsförbundet erhållit kr. 956: 91 och Södermanlands Missionsförening kr. 178: 62. I styrelsen invaldes hrr And. Eriksson, Askö, ordf., Aug. Karlsson, Snytan, vice ordf., Karl I. Andersson, Åttersta, sekreterare, Carl Larsson, Nybylund, kassör, Erik Andersson, Blomsterhult, G. Johansson, Skogen, och K. A. Karlsson, Torp. Till söndagsskolföreståndare omvaldes pastor G. Lagergren och till vice fröken Kristin Olsson. Till ordförande i ungdomsföreningen och vice församlingsföreståndare omvaldes Gideon Pettersson. Juniorföreningens ordförande blev K. I. Andersson, och till lärare valdes pastor G. Lagergren, folkskolläraren G. Hellgaard och Kristin Olsson. Krets-föreståndare, söndagsskollärare och syföreståndarinnor tillsattes samt en del andra funktionärer. A. K.

Leksand. || Leksands Missionsförening har hållit årsmöte. Medlemsantalet är 516. Kassaomslutning kr. 13,930: 40. Till Sv. Missionsförbundet har lämnats kr. 2,173: 52, till Soldathemmet och Ansgariiföreningen kr. 681: 76. Missionsföreningens fastigheter uppgå till ett värde av 86,700 kr. Föreningen äger sex missionshus. De styrelseledamöter, som voro i tur att avgå, nämligen Lassas Lars Olsson och P. Nilsson, återvaldes, och som ny ledamot valdes

Erik Lidvall. Till församlingsföreståndare nyvaldes pastor A. Lekselius och till vice d:o omvaldes Olof Bröms. Till ombud vid frikyrkomötet i Stockholm i februari valdes A. Lekselius och handlanden Olov Jacobson.

Kolbäck. || Medlemsantalet var vid årsskiftet 44. Inkomster och utgifter kr. 2,638:35. Ungdomsföreningen har 23 medlemmar. I församlingens styrelse omvaldes de avgående ledamöterna, nämligen hrr Vilh. Andersson och E. Ullström. Kvarstående äro hrr Ivar Erikson, Joh. Erikson och pastor Sandberg. Till församlingsföreståndare valdes pastor Sandberg och till vice föreståndare Erik Olsson. Till biträdande predikant utsågs bagarmästare A. Sundberg, till söndagsskolföreståndare mejerist J. Eriksson och till vice d:o Gustav Fagerberg, Nibble.

Stockholm. || Stockholms troende spårvägsmän ha tillställt de kristliga, fristående församlingarna och sammanslutningarna i huvudstaden ett cirkulär angående de spårvägsanställdas ytterst begränsade tillfällen att komma till de sedvanliga gudstjänsterna och samtidigt anhållit om att frågan i sin helhet skall behandlas av samtliga församlingar rörande missionsbeaktande för denna till över tvåtusen uppgående kår. Vi rekommendera därför detta cirkulär till våra vänners välvilja vid kommande förhandlingar därom. O.

Bergsjö. || Bergsjö fria Missionsförening har hållit sitt årsmöte. Studeranden Eriksson inledde mötet och riktade några varmhjärtade ord till församlingen, varefter ordföranden, P. A. Lundvall, ledde i bön och förklarade årsmötet öppnat. Verksamheten har haft en jämn utveckling. Missionsföreningen är sedan i mitten av september, då pastor E. Andersson flyttade, utan pastor men har haft tillfällig predikohjälps. G. Svedlund har verkat här på hösten samt stud. Eriksson under julferierna. Ansgariiförbundets talare ha också som vanligt besökt oss. Söndagsskola hålles på fem platser, nämligen i Wade, Elgered, Andersfors, Norrgimma och Bredåker. Föreningen har rört sig med en summa av kr. 3,784:—. Medlemsantalet är 110. Till styrelse för det nya verksamhetsåret valdes: P. A. Lundvall, ordförande, P. Edström, vice ordf., P. Jonsson, sekreterare, L. Lundberg, vice sekreterare och N. E. Sjöström, kassör. Övriga ledamöter äro J. Jakobsson och J. Lignell. Till församlingens och söndagsskolans föreståndare valdes P. Edström och till vice föreståndare P. Jonsson. Krets-föreståndare, syföreningsföreståndarinnor, söndagsskollärare samt

olika kommittéer valdes. Sedan några andra ärenden som rörde verksamheten behandlats, avslöts mötet av P. Edström. P. L.

Fläckebo. || Fläckebo Mfg har hållit årsmöte. Kassan omslöt 4,513 kr. Full och tacksam ansvarsfrihet beviljades kassören. Med anledning av pastor Dahles avflyttning (han är av läkare tillrättad att upphöra med talareverksamhet) valdes Emil Norman till församlingsföreståndare. Till ordförande nyvaldes skraddaren J. M. Blomqvist, Sättra Brunn. Medlemsantal 87. Under hösten blev grunden till missionshuset vid Sättra i det närmaste färdig. Man har anledning tro huset vara färdigt att tagas i bruk före detta års utgång. Eric.

Hjortsberga. || Hjortsberga Missionsförening har hållit sitt årsmöte under K. A. Johanssons ordförandeskap. Av revisionsberättelsen framgick att tillgångarna voro kr. 18,149:19 och skulderna kr. 2,000:—. För predikoverksamheten och söndagsskolan på platsen har under året utbetalats kr. 1,711:13 och till Sv. Missionsförbundet kr. 655:77. Till andra föreningar kr. 348:74. De i tur avgående styrelseledamöterna omvaldes: K. A. Johansson, ordf., och Johan Nilsson. Den övriga styrelsen består av J. G. Andersson, E. A. Carlsson, A. J. Pettersson. Vid årsmötet hade den lilla föreningen 46 medlemmar. Verksamheten har visat ständig framgång under de senaste åren. Ett tidsenligt missionshus har byggts. Föreningen har egen predikant tillsammans med Alvesta missionsförening. Pastor är E. Kreitz. Med stor tacksamhet till Gud för gångna dagar och bön om välsignelse för kommande år avslutades årsmötet, som var präglad av broderlig kärlek. E. A. C.

Råå. || Råå Betelförsamling har firat sitt årsmöte. Den förutvarande styrelsen omvaldes. Verksamheten under det sistförflutna året har varit ganska livlig. Församlingen och ungdomsföreningen hava ofta anordnat gemensamma möten.

Den söndagsskolkurs, som Svenska Missionsförbundet anordnat här under veckan 25 nov.—2 dec. under distriktsföreståndare J. A. Karlmans ledning var synnerligen lärorik, och vi tro, att vad som då lärdes och talades skall bära frukt. Må Guds välsignelse vila över allt arbete i vingården även på denna plats!

Tisdagen den 22 dennes var en bemerkelsedag icke endast för församlingen utan fastmer för initiativtagaren till församlingens bildande, Johannes Kristiansson, som då fyllde 80 år. För att högtidlighålla denna dag samlades så

väl församlingen som ungdomsföreningen i Betel, dit också Kristiansson med familj inbjudits. Då frambyros lyckönskningar både på vers och prosa till vår gamle vän. Han är också värd den uppmuntran han får på sin ålderdom. Det arbete han nedlagt i missionens tjänst under sin långa levnad är helt enkelt ett storverk, och säkerligen kommer han en gång att mottaga den trogne tjänarens lön. Må ljus varda utsatt på hans väg och Herrens hand ledsaga honom alltfört!
H. N.

Kvillinge. || Kvillinge missionsförening. Ordf. verk. A. Zetterholm. Styrelsen omvald. Församlingsföreståndare pastor G. Larsson. Elva nya medlemmar under året. Medlemsantalet vid årsmötet 102. Kassan har omslutit kr. 6,890: 81. Till yttre missionen har lämnats kr. 993: 77. Församlingen beslöt att hålla sin tiondefest söndagen den 9 mars. Årsmötet avslöts med intågning av nya medlemmar.

G. L—n.

Lidingö. || Lidingö Missionsförsamling firade söndagen den 27 januari sitt årsmöte. Den föredragna årsberättelsen utvisade ett bestämt uppsving i verksamheten, sedan under året församlingens nya kyrka blivit färdig. Räkenskaperna omsluta för år 1923 en summa på kr. 46,899: 55. Full och tacksam ansvarsfrihet beviljades styrelsen.

Vid årsmötet antogs ett av styrelsen framlagt stadgeändringsförslag, varefter mötet förrättade val av styrelse och kommittéer för kommande år. Till styrelse valdes J. W. Håkansson, Gust. Mosesson, K. Levin, Gustaf Blomberg, K. W. Thorsell, E. Bergsten och Bruno Nyström med J. Johansson, C. E. Andersson och A. Kvist som suppleanter. Revisorer blevo br. David Friberg och C. Rydhe. Till församlingsföreståndare och biträdande predikant valdes Bruno Nyström och dessutom beslöt församlingen kalla Missionsskolans lärare och elever samt L. Backman att tjäna med predikan.

Till ombud vid Generalkonferensen valdes br. J. Johansson, vid Frikyrkomötet L. Backman och K. J. Wiklund samt vid Förbudskonferensen A. Kvist.

Sedan församlingen valt kommittéer för de olika verksamhetsgrenarna, frambar ordf., J. W. Håkansson, församlingens tack till alla, som under det gångna året i olika uppgifter tjänat församlingen. Ett särskilt tack framfördes till G. Mosesson, som nu på egen begäran avgått som församlingsföreståndare, vilken post han innehaft sedan 1913.

Till sist nedkallades över församlingen och dess verksamhet i fortsättningen Guds rika välsignelse.
B. N.

Flen. || Flens missionsförening har hållit sitt årsmöte. Verksamheten har gått framåt inom de olika verksamhetsgrenarna. Frid och endräkt har varit rådande. Mötena, de enskilda såväl som de offentliga, hava varit talrikt besökta. Offervilligheten har även varit god. Medlemssiffran är 158. Femton hava under året intagits i församlingens gemenskap. Tre hava under det gångna året hemförlovats. Ungdomsföreningen har 52 och juniorklassen 40 medlemmar. Omkring 220 barn hava undervisats i församlingens tre söndagsskolor.

Kassan har balanserat på kr. 11,224: 94. Till Missionsförbundet har lämnats kr. 1,252: 93. Till söndagsskolan har använts kr. 539: 11. På sparkassa för byggnadsfond har insatts kr. 2,337: 95.

Styrelse för det innevarande året blevo: hrr M. Hedberg, ordf., D. Lengqvist (nyvald efter O. Ollén, som avled i november månad), G. Asplund, G. A. Fredriksson, K. D. Johansson, K. E. Persson och E. Fagerlund.

Till ungdomsföreningens ordförande och juniorklassens ledare valdes pastor O. L. Carlsson med K. D. Johansson som biträdande i juniorarbetet. Till söndagsskolföreståndare valdes M. Hedberg med D. Lengqvist och K. D. Johansson biträdande. I övrigt förekommo val av syföreningsföreståndarinnor, söndagsskollärare, kollektörer, organist m. fl. funktionärer. Från fabrikör Olléns sterbhus överlämnades vid årsmötet en penninggåva på 1,000 kronor att av församlingen användas på sätt den finner nödigt, dock med villkor att av nämnda summa någon del skulle lämnas till Svenska Missionsförbundet.

Mötet avslöts med tack till Gud för tid som gått och med bön om välsignelse.
O. L. K.

Skara. || Den 27 januari hölls ett talrikt besökt årsmöte för Skara missionsförening. Av årsberättelsen framgick att medlemsantalet var 310, att verksamheten fortgått på ett tillfredsställande sätt, att predikoverksamheten i utposten Härlunda rönt god framgång, att söndagsskolor hållits i Skara, Härlunda, Tubbetorp och Simmabo med 360 barn av 20 lärare. Ordförande i styrelsen är handl. J. A. Johansson, sekreterare folkskollärare C. Dahlberg, församlingsföreståndare pastor Anton Ohlsson, v. församlingsföreståndare faktor A. Cederlind, Ordf. i ungdomsföreningen är pastor Ohlsson, i juniorföreningen folkskoll. C. Dahlberg, i söndagsskolan smedsmäst. E. Jonsson. Till yttre missionen har lämnats 1,270 kr. Bibelskola hålles med 18 elever. En kraftig protest uttalades mot religionens neddragande i årets nyårsrevy å teatern. Församlingen har under året firat 50-årsjubileum.

Hallsberg. || Hallsbergs missionsförening har firat sitt årsmöte. Församlingens verksamhet har under året varit vittomfattande. Församlingen har under året firat femtioårsjubileum. Söndagsskola hålles dels i missionshuset och dels i byggd lokal på annan plats utom köpingen. Medlemsantalet i församlingen är 120. Ungdomsföreningen har 60 medlemmar och juniorföreningen 42. I söndagsskolan undervisas omkring 175 barn. Församlingens kassa har omslutit en summa av kr. 10,694: 71. Av dessa hava kr. 4,618: 14 använts till den egna verksamheten; Svenska Missionsförbundet har erhållit kr. 690: 59; till söndagsskolans hednamission har lämnats kr. 165, till nödlidande i Tyskland 160: — kr. o. s. v. Tillgångarna den 1 januari 1923 voro kr. 33,058: 59; den 31 dec. s. å. 34,308: 25. Styrelseval, val av söndagsskollärare samt andra funktionärer förekom. Det av frid och endräkt präglade årsmötet avslöts av pastor Åkeson med läsning av Guds ord samt bön.

Alliansmöten ha pågått i fyra veckor inom köpingen. Våldiga skaror ha samlats kväll efter kväll, och åtskilliga ha lämnat sig åt Gud. Även i hemmen ha människor lämnat sig åt Gud, vilket visar, att verket är av Guds Ande. En andlig vartid har kommit över det förut så hårda samhället. Guds folk, som så länge bedit och arbetat, dock utan att se någon skörd, fröjdas med de nyfrälsta. Mätte Gud i fortsättningen få väcka, fostra och bevara, och give han en väckelse över hela vårt kära fosterland!
A. Å—n.

Götlunda. || Götlunda Missionsförening har firat sitt årsmöte. Efter hälsningstal av kretsledare Joh. Larsson och en kort predikan av pastor O. E. Svensson över 1 Kor. 1: 27—31 vidtogo förhandlingarna, som leddes av föreningens ordförande, Alfr. Jacobsson, Hasta. Årsberättelsen bar vittne om huru man velat tjäna Kristus och främja hans rike genom prediko- och församlingsverksamhet, sjukvård, ungdoms-, junior- och söndagsskolverksamhet. Söndagsskolverksamheten har omfattat 45 lärare och 242 barn. Medlemsantalet i församlingen är 326. Offervilligheten har varit god. Räkenskaperna omslöt en summa av kr. 15,391: 27. Till Svenska Missionsförbundets mission har lämnats kr. 2,845: 31 och till Örebro läns fria Missionsförening kr. 598: 63. Styrelsevalet, som skedde med slutna sedlar, utföll så att samtliga förutvarande ledamöter återvaldes. Förhandlingarna präglades av bästa enhet och varmt intresse. Mötet avslutades med ett på 1 Petr. 5: 10 grundat anförande av vice ordf., W. Ohlsson, och sångversen: Stå upp, stå upp för Jesus! Snart

slutar kamp och strid; I dag basunen ljuder, i morgon lyser frid. Och den, som överviner, skall livets krona få; Pris vare evigt Herren, Som oss har älskat så.
O. E. S.

Karlsborg. || Karlsborgs Missionsförsamling har hållit sitt 39:e årsmöte. Full och tacksam ansvarsfrihet beviljades den avgående styrelsen. Församlingen bestod vid årsskiftet av 138 medlemmar. Inkomster och utgifter balanserade på kr. 9,891: 13. Bland utgifterna må nämnas till Sv. Missionsförbundet kr. 526: 58, till Västergötlands Missionsförening kr. 214: —, till andra missionssällskap kr. 157: 83, till De kristnas förbudsrörelse kr. 68: 50, till social verksamhet kr. 359: 12, till målning av predikantbostaden kr. 1,190: —, till trädgårdsanläggning kr. 253: —.

Till styrelse valdes: Gustaf Emanuelsson, ordf., Aug. Johansson, v. ordf., A. L. Lind, sek., Gustaf Dahlson, v. sek., J. E. Stendahl, kassör, A. Ahlberg, Edv. Dahlkvist, F. Lundkvist och A. W. Sundquist. Revisorer blevo Edv. Lind och Otto Byquist och v. församlingsföreståndare S. Frid. Juniorledare blev W. Hermansson och söndagsskolföreståndare Ernst R. Andersson.
W. H—n.

Krokom. || I sitt trevna missionshus i Hägra firade församlingen söndagen den 27 januari sitt årsmöte under G. A. Samuelssons ordförandeskap. I styrelsen för innevarande år valdes: G. A. Samuelsson, församlingsföreståndare, folkskollärare E. J. Olofsson, ordf., E. P. Eriksson, kassör, N. P. Orell, sek., och Hj. Hellberg. Till ledare för ungdomsföreningen valdes N. P. Orell och för juniorerna Carl Borell, för söndagsskolan Signe Orell. Av revisionsberättelsen framgick, att församlingens kassa balanserat å kr. 1,961: —. Medlemsantalet var vid årsskiftet 31.
Brl.

Söderköping. || Söderköpings Friförsamling har firat sitt årsmöte under stor tillslutning av glada deltagare. Årsberättelsen visade, att alla grenar av verksamheten arbetat flitigt under det gångna året. Medlemssiffran var vid årsskiftet 83. Revisionsberättelsen visade en omsättning på något över 7,000 kr., av vilka över 700 gått till Sv. Missionsförbundet. Mötet avslöts med tesupé, under vilken en hjärtlig stämning var rådande. Alla voro tacksamma för tid, som gått, samt sågo den kommande tiden och verksamheten an med förtröstan och tillförsikt. På Herrens löften draga vi frimodigt åstad att möta det nya årets skickelser, vetande att med Herren vinna vi seger. P. A. Bergman är nu församlingens predikant och föreståndare.
P. A. B.

Väse. || Väse missionsförsamling har firat sin årshögtid, till vilken medlemmar så talrikt infunnit sig, att Ruds missionshus, dit dagens möten voro förlagda, blev fullsatt. Efter sång och ett varmt bönemöte hälsade O. Pettersson de närvarande varmt välkomna. Därefter höll kand. G. Lindskog med ledning av Fil. 1: 3—11 ett mycket uppmärksammat och lärorikt föredrag. Efter sång och bön upplästes och godkändes protokollen från förut förrättade val i de olika kretsarna. Pastor Dehlin föredrog årsberättelsen, varav framgick, att verksamheten gått framåt. De många stunderna kring Herrens ord ha varit väl besökta av såväl församlingens medlemmar som utomstående. Missionsmötena i de olika kretsarna, då i regel främmande talare medverkat, ha varit rika på uppbyggelse och lärdomar. Mellan församlingen och ungdomsföreningarna råder ett innerligt, odelat samförstånd. 15 medlemmar ha under året avlidit, 8 utflyttat, 4 uteslutits. Nyintagna äro 34 och inflyttade 2. Medlems-siffran är vid årsskiftet 501.

Till ombud vid Sv. Missionsförbundets generalkonferens valdes fjärdingsman G. E. Johansson och pastor J. Dehlin. Till föreståndare för alla inom Väse missionsförsamling befintliga söndagsskolor valdes kand. Gust. Lindskog. Styrelsen hade tillstyrkt ett förslag om att till varje medlem lämna insamlingskuvert, ett för varje vecka, där medlemmarna få nedlägga sitt veckooffer. Enhälligt beslöts antaga styrelsens förslag. Församlingens tack till pastor Dehlin framfördes av ordf. och dess tack till styrelsen, kommittéer och olika arbetsutskott framfördes av pastor Dehlin. Därpå välkomnades till församlingen tre nya medlemmar. N. G. Åkerlindh höll ett allvarligt och gripande anförande med ledning av Matt. 26: 28, varpå firades H. H. nattvard. Den stämmingsmättade och uppbyggliga högtiden avslöts av pastor Dehlin. *J. D.*

Kalmar. || Betesdaförsamlingen här har firat sitt årsmöte. Efter sång, bibelläsning och bön hälsade ordf., Erik Johansson, de talrikt samlade välkomna, erinrande om Guds hjälp och välsignelse under det gångna året. Årsberättelsen, som författats och föredrogs av pastor Nils Olsson, redogjorde för verksamheten med dess många olika kurser och möten, sjömans- och missionsfester, syföreningarna med deras även ekonomiskt goda resultat m. m. Elva nya medlemmar hade intagits i församlingen, nio avflyttat och en avlidit. Medlemsantalet utgör 130. Två söndagsskolor, en i kyrkan och en vid Smedby, med omkring 200 barn ha pågått och med intresse skötts av flera lärarekrafter. Inkomster och utgifter balanse-

rade på 14,386 kr., av vilka 867 lämnats till Sv. Missionsförbundet. Med slutna sedlar valdes till styrelse hrr Erik Johansson, V. Carlman, Arv. Berg, G. Jungert, A. Lindkvist, A. Agnér och Alb. Petersson. Suppleanter P. A. Larsson och G. Nykvist. Revisorer blevo A. Ekholm och E. Dahmén. Ordf. i ungdoms- och juniorföreningen blev pastor N. Olsson och vice d:o G. Jungert. Till söndagsskolföreståndare valdes Er. Johansson och Evers. Ombud i Centralnykterhetskommittén blevo E. Dahmén och A. Lindkvist. För övrigt återvaldes i de olika verksamhetsgrenarna i huvudsak de förutvarande funktionärerna. Styrelsens för K. L. M. begäran om förhöjt årsbidrag avslogs, men skulle 100 kr. lämnas som ersättning för pastor Halloffs verksamhet tvenne veckor härstädes. Efter samtal och tacksamhetsuttalanden, bön och sång skildes man åt efter ett uppbyggligt och gott möte. På bekostnad av en nyss avlidnen medlem, fr. Matilda Olsson, intogs kaffe. *A. F. S—n.*

Ludvika. || Ludvika Missionsförsamling har hållit årsmöte under bagarmästare A. Vickbergs ordförandeskap. Enligt års- och revisionsberättelserna hade församlingen vid årsskiftet 182 medlemmar. Antalet har under året ökat med 30. Ungdomsföreningen har 72 medlemmar och juniorerna äro ett fyrtiotal. I söndagsskolan har undervisats 230 barn. Kassan utvisade en omsättning på 13,345 kr. och söndagsskolans kassa 640 kr.

Den avgående styrelsen omvaldes med undantag för fabrikör Ax. Elg, som av sagt sig. I hans ställe invaldes handl. Sam. Tranberg. Till ordförande utsågs Aug. Vickberg. Föreståndare pastor Genitz. Till söndagsskolföreståndare valdes d:r Skoglund, varjämte ett tjugotal personer valdes till söndagsskollärare. Till juniorledare omvaldes ing. E. Edenborg. Ombud till generalkonferensen, ansariiföreningen, västerbergslagsmötet, den lokala frikyrkliga samarbetskommittén och till Ludvika nykterhetsförbund utsågos.

Församlingens arbete har under året präglats av frid och kärlek. Gud har också givit sin välsignelse till de olika verksamhetsgrenarna, så att arbetet gått framåt.

Ekträsk. || Under julhelgen verkade stud. Tord Brager i Ekträsk's Missionsförsamling i Västerbotten. Mötena hava varit mycket besökta och missionsfester, offerfester, fester för ungdom och för juniorer uppbyggliga och stämningsfulla. Söndagen den 20 januari höllos talrikt besökta avskedsmöten för stud. Brager, då herr Gottfrid Persson tackade honom för hans goda arbete.

Gotländska Missionsförbundet.

Gotland. || Gotländska Missionsförbundet har hållit halvårsmöte i Visby. Det inleddes med konferenspredikan av pastor Fr. Söderdahl.

Till ordförande valdes Josef Jakobsson, Bosarve, till vice ordförande Larsson, Vamlingbo. 27 församlingar voro representerade genom 44 ombud.

Konferensen beslöt avskilja Kristi Himmelfärdsdag som offerdag. Ett anslag å 200 kr. beviljades åt Norra Gotlands Missionsförening. Till styrelseledamöter för två år valdes Josef Jakobsson, Bosarve, Efr. Larsson, Vamlingbo, och V. Sjöblom, Klintehamn, samt till suppleanter Hj. Tillander, Slite, E. Wallin, Mästerby, och A. Stål, Visby. Revisorer blevo hrr J. R. Björkqvist, Visby, och K. V. Palmqvist, Vall, med V. Jonsson, Hemse, som suppleant. Till ledamöter av frikyrkliga samarbetskommittén valdes pastor Söderdahl, C. O. Wahlberg och Kr. Niklasson, Linde, med pastor Er. Lundblad som suppleant. Till ombud vid Svenska Missionsförbundets konferens valdes R. Lagergren, Garda, och pastor E. Lundblad med Söderdahl och Niklasson som ersättare. Till representant vid frikyrkomötet i Stockholm utsågs pastor Lundblad med Kr. Niklasson som suppleant. Den mera uppbyggliga delen av mötet utgjordes av ett flertal offentliga sammankomster i Helgeandskyrkan, besökta av stora och uppmärksamt lyssnande åhörarskaror.

På lördagskvällen var en välkomsthögtid anordnad för den nye distriktsföreståndaren, pastor Joh. Nilsson, som deltog i konferensens samtliga möten. Jakobsson hälsade Nilsson välkommen till det nya arbetsfältet och försäkrade i hjärtliga ordalag, att gotlänningarna blivit mycket tillfredsställda över det val som gjorts. Pastor Adolfsson frambar i egenskap av ordförande för G. M. U. de 600 medlemmarnas hälsning till pastor Nilsson med tillönskan om framgång i arbetet bland ungdomsföreningarna på ön.

Söndagens möten inleddes med förmiddagsgudstjänst varunder distriktsföreståndare Nilsson och pastor Lundblad predikade. Mycket folk övervar även detta möte.

Klockan tre hölls under livlig tillslutning ett nytt offentligt möte. Tal höllos av pastor Gust. Andersson, Linde, distriktsföreståndare Joh. Nilsson m. fl. Efter vederbörliga tacksamhetsbetygelser för mötesarrangemangen, varvid den snart avflyttande pastor G. Adolfsson blev föremål för särskild hyllning, avslöts mötet med bön och sång.

J. A.

Södra Ångermanlands missionsförening

höll sitt årsmöte i Högsjö (Ramvik) d. 26—27 januari. Konferensen som började med ombudsförhandlingar, öppnades med hälsningstal och bön av pastor K. W. Andersson, Högsjö. Konferensen utsåg till ordförande distriktsföreståndare Th. Nordstrand och till sekreterare handlanden Bernhard Hamberg, Frånö. Referenter blevo O. Bergin och J. W. Lindén. 17 ombud, representerande 15 församlingar, voro jämte föreningens styrelse och predikanter närvarande. Revisionsberättelsen omfattade ett belopp av kr. 7,585:41. En kasabrist förefanns på 600 kr.

Beslöts att kalla ännu en ordinarie predikant. Vid röstsammanräkningen efter styrelsevalet för år 1924 befunnos följande valda: Th. Nordstrand, ordf., P. Alfr. Johansson, Härnösand, v. ordf., Bernhard Hamberg, Frånö, sekreterare och kassör, Ernst Melander, Strömnäs, v. sekreterare, J. P. Högström, Ramvik, Axel Lindberg, Ramvik, och E. G. Eriksson, Sandslån. Suppleanter blevo E. Melander, Frånö, Alfr. Bodén, Ålandsbro, och pastor J. W. Lindén, Sollefteå.

Nästa årsmöte skulle hållas sista söndagen i januari 1925. Halvårsmötet hålles i Sandö andra söndagen i juli, då bland andra missionsföreståndaren J. Nyrén lovat medverka. Större möten skulle dessutom hållas på ett flertal platser. Till ombud vid Sv. Missionsförbundets generalkonferens utsågs pastor C. Larsson, Härnösand. Till frikyrkomötet blev distriktsföreståndaren ombud med O. Bergin som ersättare.

En motion angående förslag till sammanslagning mellan Södra Ångermanlands Missionsförening och Ångermanlands frikyrkliga ungdomsförbund mottogs mycket välvilligt, och beslöt konferensen enhälligt att uttala sig för nämnda sammanslagning. En kommitté av tre personer tillsattes för vidare utredning av frågan. Kommitterade blevo O. Bergin, A. Maathz och Th. Nordstrand.

Till föreningens predikanter och ordföranden uttalades hjärtliga tacksägelser för god tjänst. Högsjö Brödraförsamling hade broderligt mottagit ombud och predikanter samt anordnat gemensam spisning båda dagarna. Söndagens möten voro fulltaligt besökta, då mycket uppmärksammade och inspirerade predikningar och föredrag höllos av flera talare.

O. B—n.

Annå är det ej för sent att anskaffa en prenumerant på Missionsförbundet.

Familjenytt.

P. J. Pettersson. || P. J. Pettersson Österplana, fyllde den 18 sistlidne januari 75 år. Han har i flera decennier stått som den egentlige ledaren för Österplana missionsförening och därunder tillvunnit sig kärlek och förtroende av alla. Ofta har han även tjänat med ordets förkunnelse och varit en gärna hörd talare. Utan överdrift kan det sägas, att han länge stått som en av förgrundsfigurerna i den fria andliga verksamheten i Kinnekullebygden. I en följd av år tillhörde han Kinnekulle missionskrets styrelse och utförde där ett erkännansvärt arbete. Varmt tillgiven Sv. Missionsförbundet och dess församlingsprincip har han i sin hembygd betytt mycket för den verksamhet, som sorterar därunder. För bibelskoletankar ha få visat ett varmare intresse. Hemmet har sedan långt tillbaka varit ett predikant-hem. Ett gott stöd har han haft i sin maka, som städse sökt göra det så angenämt som möjligt för Herrens vittnen. På sin 75-årsdag blev han föremål för många och hjärtliga hyllningar från församlingens och ungdomsföreningens sida. *D. E.*

O. Andersson. || Femtio år fyllde urmakaren O. Andersson i Robertsfors den 17 januari. Han var en av dem, som bildade den fria församlingen här på platsen för över ett tiotal år sedan. Andersson har ävenledes tjänstgjort som predikant vissa perioder.

O. Andersson är en av dem, med vilka man gärna umgås. Hans många år i Herrens tjänst hava gjort honom ödmjuk till sinnes och villig att tjäna sin Herre och Mästare. Som var att vänta uppvaktades jubilaren under dagens lopp av ett stort antal släktingar och vänner med presenter, blommor och telegram. *V. F.*

Ett åldrigt par. || Här må för Missionsförbundets läsare omnämnas ett par åttioåringar, Johan Fredrik Sund och hans maka Hedvig Augusta, vilka för en tid sedan kunde högtidlighålla 50-årsdagen av sin äktenskapliga förening. De tillhöra sedan över tjugu år tillbaka Länna Södra Friförsamling. Bland andra tjänster, som de utfört inom denna, må särskilt nämnas att mannen under en lång tid var föreståndare för söndagsskolan, tills han efter ett troget arbete, varunder han gjorde sig mycket älskad av de små, efterträddes av en yngre kraft. Må Guds välsignelse vila över de båda makarna under deras levnadsafton!

E. L—m.

I vilan ingångna.

J. O. Ohlsson. || Lands-tingsman J. O. Ohlsson, Östanås, Nora, Västmanlands län, fick den 26 januari hembud. Med honom har en god och begåvad man gått ur tiden. Ingen behövde länge vara tillsammans med honom utan att märka detta. Och de många förtroendeuppdrag han hade både i kommunen och länet vittnade ock om hans duglighet.

Kristen var Ohlsson från sin ungdom, och Nora missionsförsamling tillhörde han från hennes bildande 1878. Även inom församlingen kom han snart att intaga ett framstående rum. I många år var han kretstjänare och ledamot i styrelsen, vars vice ordförande han var. En barnens och ungdomens vän nedlade han ett gott arbete i söndagsskolan och ungdomsverksamheten. För sång och musik var han särskilt intresserad och stod länge som ledare för församlingens sångkör. På konferenser och under diskussionsmöten begärde han alltid ordet och sade oförskräckt sin mening. Rätt ofta uppträdde han även som predikant.

Ohlsson ägde ett livligt temperament, en känslig, lättrodd barnasjäl. Icke sällan grät han, då han predikade och sjöng. Och som åhörare rördes han till ymniga tårar, då han lyssnade till en enkel sång eller en varm förkunnelse om Guds kärlek i Kristus.

Hans slut kom hastigt. Sista gången han talade i missionshuset var på trettondagen i år vid församlingens årsfest. Han manade då till större ansträngning för söndagsskolan och i ungdomsarbetet. Vi gamla gå snart bort, sade han, och därför måste vi vinna och fostra de unga för Kristus, om de tomma platserna skola fyllas och missionsarbetet fortsätta. Ingen kunde då ana, att denne kraftfulle man själv så snart skulle få stiga ur ledet. En kort sjukdom ändade hans liv på Sala lasarett, och var han vid sin död något över 62 år. Närmast sörjes Ohlsson av maka och en dotter. Frid över hans ljusa minne! *J. R.*

S. J. Nilsson. || I sitt hem i Mariestad avled fredagen den 25 januari f. handlanden S. J. Nilsson i den höga åldern av nittiotvå och ett halvt år. Nilsson, som var född i Leksbergs socken, övertog efter sin faders död fädernegården, vilken han sedan en följd av år inne-

hade. År 1871 inflyttade han till Mariestad, där han ägnade sig åt affärsverksamhet. Under många år var han ledamot av fattigvårdsstyrelsen och hamnstyrelsen samt en av de tjugufyra äldste i Borgarskapets kassa. Nilsson var med och bildade Mariestads Missionsförening och har städe med varmt intresse deltagit i den andliga verksamheten. Tills för några år sedan var han ledamot av missionsföreningens styrelse. Gift två gånger sörjes den avlidne närmast av två döttrar och en son i första giftet. Sonen är apotekare i Mölndal.

S. J. Nilsson har gått för att vara hos Herren. Frid över hans minne! *A. A.—p.*

Kristina Blixt. || Fredagen den 4 januari fördes stoffet av en av Gösslunda Missionsförenings äldsta medlemmar, Kristina Blixt, till griftero.

Stina på Erstorp, som hon vanligtvis kallades, kom i tidiga ungdomsår i livsgemenskap med Gud, och från den dagen hon fick förvisning om sitt barnskap och till sin död var hon en avgjord kristen, en föresyn för alla.

Som både föräldrar och syskon voro troende, blev hemmet på St. Erstorp centralpunkten för den tidens fromhetsliv i Gösslunda. Här mottog de första lekmannapredikanterna, och här samlades man till enskilda nattvardsgångar, när sådana började hållas. På St. Erstorp härbärgerades predikanterna, och därifrån skjutsades de ofta långa vägar.

När Gösslunda Missionsförening bildades och missionshuset byggdes, var Stina en av de mest intresserade, och under alla åren, så länge hennes krafter tilläto, skötte hon vaktmästarinnesyslan med mycken villighet och trohet. Ett varmt hjärta hade hon för missionen och för de fattiga.

I sitt sjuttiononde år avsomnade hon i stor frid och saknad av allt Guds folk i trakten.

Frid över hennes minne! *K. W.—g.*

I himmelen, i himmelen
Vad sälla utan-tal!
Av änglarna och helgonen
Vad glans i ärans sal!
Min själ skall bliva dessa lik
Av evighetens skatter rik
Hos Herren Sebaot.

Den stora Guden visar oss pilgrimer icke allt, utan endast det som gagnar oss på vägen. Det övriga passar ännu icke för oss. Det sparas till hemkomsten.

Guds ledning med oss.

Om vi med vaket sinne se, huru livet ter sig och händelserna länka sig i varandra, skolen vi ofta märka, huru Guds hand är med och ordnar allt. Ej sällan har jag spårat detta alldeles påtagligt och däri funnit ett för mig talande vittnesbörd om Guds tillvaro och hans ledning med oss.

En söndagsmorgon för många år sedan satt jag på mitt arbetsrum rätt så nedslagen och modlös. Av, som jag tänkte, omständigheternas makt skulle jag icke predika den förmiddagen, och jag kunde ej finna någon för mig fullt tillfredsställande anledning därtill. Jag hade ju själv att ordna med verksamheten och predikoturerna i församlingen, så att jag kunde ej skjuta skulden på någon, att jag kände mig nästan som satt å sido. Jag var emellertid ganska beklämd och vemodig.

Men just då jag stod i begrepp att gå till kyrkan och leda gudstjänsten, ringer det i telefonen. En darrande men energisk röst ber mig att ofördröjligen och i allra största hast komma till Serafimerlasarettet, där en döende man önskade se mig. På en gång blev det klart för mig, varför jag icke skulle vara bunden av en predikan den dagen. Jag var nu viss och glad i min kallelse och skyndade i väg. På gatan mötte jag stora skaror på väg till vår kyrka, alla undrande över att jag begav mig hemifrån. Vid den döende broderns och församlingsmedlemmens dödsläger fick jag den dagen tala om dödens besegrare och livets furste.

Ännu en annan gång gjorde jag en liknande erfarenhet. Jag hade då hunnit till predikanttrummet i vår kyrka, ordnade med sångerna för gudstjänsten och inväntade den broder, som skulle predika. Jag var även nu ledig på förmiddagen. Då kommer plötsligt en enträgen vädjan, att jag genast måtte komma till sjukhuset, där min oförgätlige vän och medarbetare, missionssekreterare Wilh. Sjöholm, väntade på mig. Därmed kom min tydliga uppgift den dagen. Det var den sista gången vi voro tillsammans på jorden. Vi voro båda vissa om att så var. Vårt samtal, som för den sjukes svaghets skull var mycket fåordigt, rörde sig om ingången i den eviga världen och om det verk på jorden, som låg oss båda så varmt om hjärtat. Samma dag ingick även han i sabbatsvilan.

Herrens ögon överfara hela jorden för att bistå dem, som frukta honom. Han leder de elända rätt och lär de ödmjuka sin väg.

J. Nyrén.

Ett betydelsefullt församlingsmöte.

Av pastor Aug. Johansson.

Det var på vintern 1883. Vapelnäs brödraförsamlings medlemmar samlades mangrant en afton till församlingsmöte i sitt kära Betania. Den viktigaste frågan vid detta tillfälle var, huru församlingen skulle kunna anskaffa penningar för att betala större delen av sin missionshuskskuld.

Församlingen hade nämligen i slutet av 1870-talet på en central plats i det stora industrisamhället låtit uppföra ett stort och ändamålsenligt missionshus eller kapell, såsom det kallades och heter än i dag. Härå vilade en skuld på omkring fem tusen kronor. Den största fordringsägaren hade en tid tillhört församlingen men blivit avfälling och sjunkit ned i dryckenskapslasten. Och så begärde han att utan dröjsmål utfå sin fordran. Varom icke hotade han med att på exekutiv väg taga kapellet i besittning och omändra det till ett vårdshus för öl- och vinsvering och nöjesliv.

Det såg därför lite mörkt ut, och den lilla fattiga församlingen sattes på ett hårt prov. Ty det var ont om penningar den tiden och svårt att få låna. Inte gick det att i någon bank få låna den erforderliga summan mot inteckning i kapellet, emedan huset stod på ofri grund. Ingen enskild person där hade lust att låna ut penningar för ett sådant ändamål på den tiden. Och missionsvännerna hade nog att göra med att få in medel till de löpande utgifterna för verksamheten. Dessutom hade de efter förmåga redan gjort stora uppoffringar vid kapellets uppförande.

Som väl var, blevo vännerna icke modlösa. Vid här berörda församlingsmöte togs saken i allvarligt övervägande, och flera förslag gjordes. Men så avbröto vi förhandlingarna för en stund, böjde våra knän och i varma och innerliga hjärteböner framlade saken än en gång inför levande Gud. Och vi förnummo i våra hjärtan, att vi denna stund hade trätt i gemenskap med den Allsmäktige. När vi reste oss efter bönen, glänste tårar i de flestas ögon. Men det var icke sorgens och hopplöshetens tårar utan hänförelsens och hoppets. Och så efter en stunds överläggning fattades enhälligt det märkliga beslutet, att församlingsmedlemmarna, en för alla och alla för en, iklädde sig *personligt ansvar* och voro villiga att — ifall ingen annan utväg vore möjlig — sälja en del av sina tillhörigheter för att betala skulden och rädda kapellet.

Ingen må förundra sig över, att det kändes underligt och ansvarsfullt att klubbfästa detta församlingsbeslut. Jag har varit med och lett

De starka till byte.

Av Sjuksyster.

II.

Så sjuk han är, mannen i sjunde sängen inne på salen! Sjukdomen har tagit en vändning till det sämre. Vi måste flytta in honom på ett enskilt rum. Jag känner, då jag går omkring honom därinne ett oändligt vemod. Skall en själ nu åter igen gå över gränsen utan Gud! Man känner så ofta det intensiva allvaret inför dödens omedelbara närhet. Så kände jag det denna stund. Jag övervann frestelsen i mitt inre att säga något åt honom, när han var så sjuk, och börjar tala med honom om det enda nödvändiga. Så läser jag något ur bibeln och beder med honom. Han beder själv. Han är rädd för att dö. Jag vågar dock icke tro, att han i tro mottagit förlåtelse och blivit frälst. Men jag hoppas och beder för honom. Han lever över natten och nästa dag är han bättre. Krisen är över. Och själen har mottagit rening i Jesu blod och förlåtelse för ett helt livs synder. Så underbara Herrens vägar äro och så kärleksfulla! Gud kunde inte få frälsa denna själ utan att föra den nära dödsfloden. Han blev snart flyttad in i salen igen, där det låg sexton män, alla, såvitt vi kunde bedöma, främmande för Gud. Nu började han missionera bland dem. Han omtalade för dem, vad Gud gjort med honom och uppmanade dem att söka Gud, medan det är tid. Han höll morgon- och aftonbön varje dag, och hans sjuka kamrater lyssnade med andakt. Säkert fingo de då evighetsintryck, som följa dem och som de icke kunna glömma. Den sjuka mannen blev omvänd till Gud, blev frälst och lycklig och prisade Gud för frälsningsfröjden i sitt hjärta. Den kärleksfulla avsikten med sjukdomen hade övergått i ett härligt resultat. Prisat och lovat vare Herrens heliga namn nu och i all evighet!

många församlingsmöten både som församlingsföreståndare och distriktsföreståndare, men aldrig har jag märkt en sådan osjälvisk offervillighet som här.

Församlingen hade nu framburit sitt offer och visat, vad hon *ville*. Och det dröjde icke heller länge, förrän Herren visade, vad han *kunde*. Det gick över all förväntan bra, utan att vännerna behövde gå så långt i offerväg, som de lovat. Herren bevekste själva ordföranden i styrelsen för en sparbank att gå i borgen för ett amorteringslån i banken. Den hotade fordringsägaren fick, vad han skulle ha, och församlingen fröjdades och prisade Gud, som även denna gång visade, att den, som hoppas på honom, kommer aldrig på skam.

Vad vill du att jag skall göra dig?

Av pastor *Ivar Claesson*.

Ovanstående fråga framställdes av Frälsaren till en blind och fattig man utanför staden Jeriko. Väcker det icke förvåning, att Frälsaren frågar så, då han ju visste, vad som fattades den arme? Ja än mer, då berättelsen säger oss, att mannen ropade: Jesus, Davids Son, förbarma dig över mig! och ropade ivrigt utan att låta tysta sig av människor, som verkligen sökte få honom att tiga. Var icke ropet om förbarmande nog? Nej, ty ehuru Jesus visste, vad som kom mannen att ropa, måste han dock omtala sitt *egentliga ärende* till Jesus.

Jesus frågar. Mannen svarar. Undret sker, mannen har fått sina ögons ljus, Jesus en lovsjungande efterföljare till. Då vi tillropa någon att stanna, veta vi, vad vi vilja, och säga det. Då vi besöka en ämbetsman, hava vi ett ärende och frambära det. Då våra barn önska något, säga de ju oss det. Då vi nalkas Gud, borde det väl ock vara så. Det är, tyvärr, dock icke alltid förhållandet.

Det var en offentlig bönestund i missionshuset under första veckan av året, den vecka, då det oftast brukar vara en särskild skördetid för Guds rike. Rätt många deltog verkligen i den offentliga bönen, men det kändes hårt och bundet och ingen förnimmelse av Andens verksamhet. — Herre, förbarma dig över oss! hördes det i många bröders böneord. Lika slött och dött kändes det. — Herre, du vet, vad vi behöva, hördes från en annan. — Herre, du har lovat att varest två eller tre äro församlade, där är du mitt ibland dem, hördes åter från en annan. Gamla, goda, kända böneord äro ju dessa. Men det kändes, som om himmelen vore igenlyckt.

Plötsligt reser sig en ung man och beder: Herre, jag vill, att du i kväll giver mig kraft att bekänna ditt namn bland mina kamrater på verkstaden! Jag har ej mod därtill. Amen. — Eld i lägret! Andens kraft började förnimmas. Det var, som om himmelen plötsligt öppnats. Hemligheten? Mannen ville Gud något. Han blottade sin brist.

Exemplens makt är stor — också de goda exemplens. En gammal, försagd moder lutar sitt huvud mot handen och beder: Herre, fräls mina barn! De äro så snälla, men de tro inte på dig. — Två av barnen voro med vid bönestunden och blevo den kvällen förda från mördet till Guds underbara ljus.

Mötesbesökare, vad viljen I?

Bedjare, vad är edert ärende?

Med Jesu första lärjungar behöva vi bedja: Herre lär oss att bedja!

Svenska Missionsförbundet.**Dess missionsfält och missionsarbetare.****Kongo.**

I Belgiska Kongo upptog Missionsförbundet arbete år 1881 och i Franska Kongo 1909. Huvudstationerna äro 11. Av dessa ligga 6 i Franska Kongo. Missionärernas antal är 78. Av dessa äro 6 avskilda men ännu icke utresta. De infödda missionsarbetarna voro den 1 januari 1923 380 och församlingsmedlemmarna 12,076.

*Stationsöversikt.***Belgiska Kongo.**

Mukimungu. Anlagd 1881. Församlingsmedlemmar: 1,195. Vardagsskolor 58. Elever 1,408. Missionsarbetare: Aug. Jansson (1896 *) föreståndare, fru Hanna Jansson (1900), fru Matilda Larsson (1891), fröken Elin Karlsson (1922), fröken Anna Olsson (1923). G. N. Nykvist och fru Gerda Nykvist utresa i sommar.

Kibunzi. Anlagd 1888. Församlingsmedlemmar 1,814. Vardagsskolor 70. Elever 2,027. Sjukhus. Läkareverksamhet. Missionsarbetare: S. A. Flodén (1892) föreståndare, fru Hildur Flodén (1904), fru Selma Ekström (1909), d:r G. Palmér (1911), fru Lisa Palmér (1911), John Larsson (1923), fröken Märta Carlsson (1923).

Londe. Anlagd 1892. Transportstation, Tryckeri. Bokbinderi. Församlingsmedlemmar 184. Vardagsskolor 2. Elever 143. Missionsarbetare: Sam. Hede (1912) föreståndare, fru Hulda Hede (1911), J. Öhrneman (1922), C. W. Grahn (1900) och A. Reinholdson (1919) utresa i sommar.

Kinkenge. Anlagd 1897. Församlingsmedlemmar 2,229. Vardagsskolor 64. Elever 1,050. Missionsarbetare: V. E. Vikterlöf (1916) föreståndare, fru Stina Vikterlöf (1917), fröken Kristina Nilsson (1897), fröken Ester Lager (1912).

Kingoyi. Anlagd 1900. Evangelist- och lärarseminarium. Församlingsmedlemmar 1,632. Vardagsskolor 126. Elever 4,407. Sjukhus. Missionsarbetare: Josef Ekstam (1904), föreståndare, fru Anna Ekstam (1909), Albin Sonnell (1916), Karl Aldén (1923), fröken Elin Larsson (1923). Seminariet: Edward Karlman (1901), föreståndare, fru Hulda Karlman (1899).

Postadressen till alla missionärerna i Belgiska Kongo är: S. M., *Matadi*. (Congo Belge).

Franska Kongo.

Madzia. Anlagd 1909. Församlingsmedlemmar 950. Skolor 1. Elever 105. Missionsarbetare: Svante Malmquist (1911), föreståndare, fru Lydia Malmquist (1911), Oskar Burell (1919), fru Elsa Burell (1918), fröken Anna Pettersson (1922).

*) Artalet inom ( ) betecknar året för den första utresan.

Postadress: S. M., *Brazzaville*, (Congo Français).

Musana. Anlagd 1910. Församlingsmedlemmar 3,597. Skolor 1. Elever 130. Missionsarbetare: Carl Palmkvist (1904), föreståndare, fru Elin Palmkvist (1904), Berner Alin (1917), fru Judit Alin (1916), fröken Ruth Johansson (1911). Postadress lika med föregående.

Brazzaville. Anlagd 1911. Församlingsmedlemmar 190. Industriskola. Transportstation. Missionsarbetare: P. A. Westlind (1901), föreståndare, fru Annette Westlind (1894), John Petersson (1907), fröken Sara Bergqvist (1922). J. A. Södergren (1913) och fru Maria Södergren (1906) utresa i sommar. Postadress lika med föregående.

Kolo. Anlagd 1916. Församlingsmedlemmar 160. Skolor 1. Elever 140. Missionsarbetare: E. A. Fridlund (1916), föreståndare, Karl Abel (1917), fröken Ada Johansson (1923).

Postadress: Mission Suédoise, Kolo, Mouyouzi, *Min-douli*. (Congo Français.)

Indo. Anlagd 1918. Församlingsmedlemmar 117. Skolor 1. Elever 28. Missionsarbetare: Manne Lundgren (1921), föreståndare, fru Anja Lundgren (1921), Anna Messing (1915), Arv. Unsgaard (1923).

Postadress: Mission Suédoise, *Indo*, *Sibiti*. (Congo Français).

Loubetsi. Anlagd 1922. Församlingsmedlemmar 8. Missionsarbetare: Algot Nilsson (1921), föreståndare, fru Olga Nilsson (1921), fröken Eva Andersson (1920).

Postadress: Loubetsi Station, Mission Suédoise, *Sibiti*. (Congo Français).

Hemnavarande kongomissionärer.

K. E. Laman, teol. d:r, och fru Selma Laman, Asp-lund, *Stjärnorp*, G. A. Jakobsson och fru Ester Jacobsson, Karlsgatan 5, *Örebro*, Fru Elisabet Grahm, Henrik Smittgatan 4, *Malmö*, Fröken Hildegard Nilsson, Örby kapell, *Älvsjö*, Henning Lindgren och fru Agnes Lindgren, *Sprängsviken*, N. G. Anvill och fru Edit Anvill, Almdala, *Mariestad*, G. A. Hult och fru Ester Hult, Sundsberg, *Sunne*, Oskar Morfeldt och fru Judit Morfeldt, Svenska Missionsförbundets Expedition, *Stockholm C.*, Robert Jonsson, Norra Bryggaregatan 12, *Norrköping*, Fröken Karin Larsson, Linnégat. 7, *Hus-kvarna*.

Avskilda men icke utresta missionärer.

Ivar Hylén, Gunnar Jernberg, David Lundkvist, Sofi Bäcklund, Rebecka Lundén och Alberta Sundberg.

Kina.

I Kina började Missionsförbundet mission år 1890. Missionsfältet är beläget inom provin-sen Hupeh i Central-Kina. Huvudstationerna äro 8. Missionärernas antal är 55. De infödda missionsarbetarna voro den 1 januari 1923 146 och församlingsmedlemmarna 2,004. Till-sammans med några andra missioner i Kina

äger Missionsförbundet Svenska Skolan i Ki-kungshan. Skolan är realskola med examens-rätt och avsedd för Svenska missionärers barn, men även andra svenskers barn mottagas vid skolan.

Stationsöversikt.

Wuchang. Anlagd 1890. Församlingsmedlemmar 288. Vardagsskolor 11. Elever 316. Missionsarbetare: S. M. Fredén, (1893), stations- och församlingsföreståndare, fru Anna Fredén (1895), R. S. Björkdahl (1913), fru Elisabeth Björkdahl (1913), fröken Elfrida Isaksson (1899), föreståndarinna för bibelkvinnoskolan, fru Hanna Ahs (1913), fröken Ester Carlsson (1923), fröken Rut Kågén (1923), Martin Ström (1923).

Postadress: Swedish Missionary Society, *Wuchang*. Hupeh. China.

Ichang. Anlagd 1894. Församlingsmedlemmar 534. Vardagsskolor 9. Elever 228. Missionsarbetare: G. Ton-nér (1901), stationsföreståndare, fru Otilia Tonnér (1912), Elof Franzén (1907), församlingsföreståndare, Anna Jönsson (1903).

Postadress: Swedish Missionary Society, *Ichang*. Hupeh. China.

Shasi. Anlagd 1894. Församlingsmedlemmar 441. Vardagsskolor 14. Elever 277. Sjukhus. Infödd läkare. Missionsarbetare: B. E. Rydén (1893), stationsförestån-dare, fru Augusta Rydén (1893), A. P. Tjellström (1891), församlingsföreståndare, fru Anna Tjellström (1895), fröken Ruth Rydberg (1920).

Postadress: Swedish Missionary Society, *Shasi*. Hu-peh. China.

Hwangchow. Anlagd 1901. Församlingsmedlemmar 344. Vardagsskolor 8. Elever 240. Lägre och högre lä-rarinneseminarium. Sjukhus. Läkare. Missionsarbetare: Nils Kullgren (1904), stations- och församlingsförestån-dare, fru Paulina Kullgren (1904), fru Anna Berg (1902), fröken Ida Pettersson (1907), Josua Sommar-ström (1919), fru Herta Sommarström (1919), fröken Edit Ekedahl (1920), fröken Greta Nordkvist (1923), frö-ken Hulda Isaksson (anställd för 1 år såsom sjuk-sköterska).

Postadress: Swedish Missionary Society, *Hwangchow*. Hupeh. China.

Macheng. Anlagd 1905. Församlingsmedlemmar 144. Vardagsskolor 7. Elever 194. Sjukhus. Missionsar-be-tare: Gustav Karlsson (1919), stationsföreståndare, fru Sally Karlsson (1919), D. R. Wahlquist (1903), försam-lingsföreståndare, fru Judit Wahlquist (1906).

Postadress: Swedish Missionary Society, *Macheng*-sien. Hupeh. China.

Kienli. Anlagd 1909. Församlingsmedlemmar 158. Vardagsskolor 5. Elever 116. Missionsarbetare: A. E. Wandel (1909), stations- och församlingsföreståndare, fru Dina Wandel (1909), Edit Gideon (1916), Elis An-vill (1922).

Postadress: Swedish Missionary Society, *Kienli*. Hu-peh. China.

Kingchow. Anlagd 1909. Församlingsmedlemmar 46.

Vardagsskolor 3. Elever 72. Predikant- och lärareseminarium tillsammans med Svenska Missionsförbundet i Amerika. Missionsarbetare: F. A. Wennborg (1897), S. Tonnquist (1898), Axel Rydberg (1923).

Postadress: Kingchow Seminarium, *Kingchowfu*. Hupeh. China.

Kishui. Anlagd 1917. Församlingsmedlemmar 49. Vardagsskolor 2. Elever 51. Missionsarbetare: Eskil Rydén (1909, stationsföreståndare, fru Hanna Rydén (1919), Fritz Rydgård (1913), församlingsföreståndare, fru Ottilia Rydgård (1913).

Postadress: Swedish Missionary Society, *Kishui*. Hupeh. China.

Vid Svenska Skolan i *Kikungshan* äro anställda:

Gustaf Cederlöf (1912), fru Maria Cederlöf (1909), fröken Svenborg Fredén (1920), fröken Ester Pettersson (1923).

Postadress: Swedish Union School, *Kikungshan*. Honan. China.

Ivar Samuelsson, Gustav Nyström, Ester Jakobsson och Ingeborg Nordkvist utreste i januari månad.

Hemmavarande kinamissionärer.

J. Sköld, fru Eva Sköld och fröken Linnea Sköld, Sturegatan 15, *Uppsala*, Karl Nelton och fru Elisabet Nelton, Köpmangatan 62, *Örebro*.

Ost-Turkestan.

I Ost-Turkestan, Kinas västligaste provins, upptogs missionsarbete år 1892. Huvudstationerna äro 4. Missionärernas antal är 28. Av dessa äro fem avskilda men icke utresta. De infödda medarbetarnas 21 och församlingsmedlemmarnas 56.

Stationsöversikt.

Kashgar. Anlagd 1892. Sjukhus. Tryckeri. Församlingsmedlemmar 13. Vardagsskolor 1. Elever 60. Missionsarbetare: Oskar Hermansson (1920), stationsföreståndare, Elsa Andersson (1906), Gottfrid Palmberg (1910), fru Ingeborg Palmberg (1913).

Postadress för brev: Swedish Mission, *Kashgar*, *Gilgit*. Via *Kashmir*. India.

Postadress för korsbands- och andra försändelser: Swedish Mission, *Kashgar*. (Shufu), Sinkiang. China.

Hancheng. Anlagd 1909. (Mission bland kineser). Församlingsmedlemmar 11. Vardagsskolor 3. Elever 57. Missionsarbetare: John Törnqvist (1904) föreståndare, Carl Persson (1920), Sigrid Larsson (1923).

Postadress för brev densamma som till *Kashgar*.

För andra försändelser: Swedish Mission, *Shulehfu*. Sinkiang. China.

Yarkend. Anlagd 1895. Sjukhus. Barnhem. Församlingsmedlemmar 32. Vardagsskolor 2. Elever 66. Missionsarbetare: Richard Nyström (1910), föreståndare, fru Helena Nyström (1911), Gerda Andersson (1918), föreståndarinna för barnhemmet, Georg Roberntz (1921), Elin Jerner (1921).

Postadress för brev densamma som till *Kashgar*.

För andra försändelser: Swedish Mission, *Yarkend*. (Sochae). Sinkiang. China.

Jengi-Hessar. Anlagd 1912. Missionsarbetare: John Andersson (1923) föreståndare, Judit Svensson (1921).

Postadress för brev densamma som till *Kashgar*.

Postadress för korsbands- och andra försändelser densamma som till *Kashgar*.

Hemmavarande Ost-Turkestanmissionärer.

Fru Ellen Törnqvist, Köpmangatan 62, *Örebro*, G. A. Arell och fru Hanna Arell, Bondegatan 29, *Katrineholm*, G. A. Ahlbert, Brantås, *Björköby*, Elin Svensson, Tvärslätt, *Grävsnäs*, Stina Mårtensson, Knåda, *Ovanåker*, Hanna Andersson, Hälsingegatan 18, *Stockholm*, David Gustafsson och fru Vendla Gustafsson, *Norr-Edsbyn*.

Avskilda men icke utresta missionärer:

Gunnar Hermansson, John Norstedt, Ellen Söderberg, Delia Forsman, Frida Lundell.

Ryssland.

Arbete upptogs i Ryssland år 1880. Missionär J. A. Nyman (1892) och fru Matilda Nyman äro f. n. bosatta i *Kellomäki*, Finland. Wilhelm Sarwe (1882) och fru Emma Sarwe äro bosatta i *Degerfors*, Sverige. I Ingermanland är evangelisten Henrik Piiparinen anställd. Olga Moberg är f. n. i Sverige.

Sjömansmission.

I England har sjömansmission bedrivits sedan år 1900. Den är sedan 1910 förlagd till *Sunderland*. Sjömansmissionär: Simon Petersson (1919) och fru Agnes Petersson, adress: 3, Lorne Terrace, *Sunderland*. (England). Missionär Engvall verkar f. n. i Kanada.

Äldre missionärer i hemlandet.

C. N. Börrisson och fru Elin Börrisson, Ljungaskog, *Örkelljunga*. K. W. Engdahl och fru Greta Engdahl, Odengatan 12, *Stockholm*, fru Lydia Fagerholm, Västmannagatan 32, *Stockholm*. K. A. Fernström och fru Ida Fernström, Trädgårdsgatan 28, *Norrköping*, L. E. Högberg och fru Sigrid Högberg, Barnhusgatan 10, *Stockholm*, E. John Larsson och fru Petra Larsson, Bergsjö, *Nässundet*, Arvid Larsson och fru Hilda Larsson, Brogetorp, *Flen*, Hilda Nordqvist, *Värgårda*, Gösta Raquette och fru Eva Raquette, Polhemsgatan 31, *Stockholm*, A. Walder och fru Signe Walder, Östra Ägatan 63, *Uppsala*.

På samma gång vi här lämnat denna översikt, vilja vi hjärtligen anbefalla alla våra missionärer på de skilda fälten i missionsvännernas trogna förböner. Uppmuntra dem ock med brev nu och då.

Vår helgelse.

Av pastor J. E. Bäckman.

När aposteln Paulus skriver sitt första brev till den unga församlingen i Tessalonika, säger han bland annat: Detta är Guds vilja: eder helgelse (eller helighet) och: fridens Gud själv helge eder till hela eder varelse, så att hela eder ande och eder själ och eder kropp finnas bevarade ostraffliga vid vår Herres, Jesu Kristi tillkommelse. Det var ej synnerligen långt efter sin omvändelse tessalonikerna fingo höra dessa manande ord, och man kan knappast tro, att Paulus hade uraktlåtit att i tal framhålla detsamma, medan han var hos dem. Detta apostelns handlingssätt bör efterföljas. Kallelser som predikant och församlingslärare inrymmer även att vägleda dem, som kommit till tro på Herren, till en djupare helighet. Alla troendes erfarenhet är ju ej lika. Men de flesta torde efter omvändelsen upptäckt, att det var mycket kvar i deras liv av sådant, som måste bort, om de skulle kunna leva i full andlig hälsa. De tänkte kanske t. o. m., att det skulle bli en omöjlighet att leva ett liv värdigt Kristus. Andra erfarenheter göras ju, det är sant. Ser man på vittnesbörden från vår föregående generation, får man gärna den uppfattningen, att omvändelsen tog djupare då, än vad nu många gånger sker. Man tänke bara på den erfarenhet, som uttryckes i den kända versen:

»Nu är jag nöjd och gläder
Nu kan jag andas ut
Nu bor jag hos min Fader
Min träldestid är slut.
Se'n han mig lärde känna sitt eviga förbund
I ordet, den klippfasta grund.»

Att erfarenheten av troslivets början skiftar, ger ju skriften själv vid handen, när den om en del, som omfattat tron, säger: De voro allenast döpta till Herren Jesu namn, under det att det om andras början heter: Medan Petrus ännu så talade, föll den helige Ande på alla dem, som hörde hans tal, en erfarenhet, vars innebörd Petrus senare klarlägger med orden: Genom tron renade Gud deras hjärtan.

Vad hava nu dessa svaga och vacklande själar rätt att vänta av oss? Av skriften framgår att de andliga och starka äro pliktiga att bära de svagas skröpligheter, dem till uppbyggelse. (Rom. 15: 1 f. Gal. 6: 1, 2. 1 Kor. 3: 1 f.). Och skulle det vara så, att de, som äro satta att vägleda andra, själva hava för grunda erfarenheter, så finns ingen annan råd än att gå till honom, som förmår förvandla och förnya oss.

Men kanske denna längtan efter ett heligt liv och en rik och kraftfylld andlig erfarenhet, där Kristus är *nog* och *allt* för människan, detta behov, som vi funnit hos oss själva och som man finner i synnerhet hos en del unga troende i våra församlingar — kanske detta bara härrör från ungdomlig otålighet? Kunna vi möjligen hjälpa det med att säga: Saliga äro de, som hungra och törsta efter rättfärdighet, och så tillägga: det finns ingen mättnad i tiden. Kanske vi kunna peka på andefattigdomen och säga: det måste så vara; bröllopsdagarna vara ju inte jämt. Det gömmer sig en sanning häri. Men inte är det ett försvar för ett oheligt och kraftlöst liv i Jesu efterföljd.

Nu är det ju ej så betydelsefullt, vad människor tänka. Det är viktigare att få svar på frågan: Vad säger skriften? Vilka utsikter ställer den för en Jesu efterföljare?

I hebreerbrevet möter oss denna maning: Faren efter frid med alla och efter helgelse. Ty utan helgelse får ingen se Herren. Samma brev säger, att Jesus med ett enda offer för beständigt fullkomnat dem, som bliva helgade. Tanken på kristlig fullkomlighet möter oss ock i bergspredikan, där Jesus talar om kärleken, som omfattar ovännerna: Varen alltså I fullkomlige, såsom eder himmelske Fader är fullkomlig. Paulus säger i kolosserbrevet, att han arbetar på att framställa var människa såsom fullkomlig i Kristus. När samme apostel skrev till korintierna, talade han om Guds löften att vara med sitt folk, och på dessa löften bygger han förmaningen: Låtom oss rena oss från allt som befläcker vare sig kött eller ande, och detta säger han vara lika med att fullborda helgelsen.

Petrus varnar för de förra begärelserna, som man förut levat i, och manar till att bliva heliga i all umgängelse, såsom Gud är helig. I hebreerbrevet säges ägan vara till för att vi skola få del av Guds helighet. Kristus har, säger ordet, utgivit sig själv för oss till att förlösa oss från all orättfärdighet och till att rena åt sig ett egendomsfolk, som beflitar sig om att göra, vad gott är. Vi äro ämnade att pryda Guds vår Frälsares lära i alla stycken. Johannes säger, att om vi bekänna våra synder, renar Herren oss från all orättfärdighet, och Judas säger att Herren förmår bevara oss från fall.

Paulus säger till efesierna, att de äro utvalda i Kristus till att vara heliga och ostraffliga inför Gud. Han vill, att de efter måttet av Guds härlighets rikedom skola få kraft till den invärtes människan och säger, att gåvorna i församlingen äro givna för de heligas fullkomnande. Han talar om att hinna till manlig

mognad och bli fullvuxen intill Kristi fullhet. Johannes talar om olika åldersstadier i det kristna livet, om att hava övervunnit den onde och hava Guds ord förblivande i sig. När Paulus ämnade sig till Rom, visste han med sig, att han kom med Kristi välsignelse i fullt mått. Han rådde romarna, redan innan han själv kom till dem, att frambära sin kroppar till ett offer, levande, heligt och Gud behagligt och icke skicka sig efter denna tidsålder utan förvandlas genom sinnets förnyelse för att kunna uttröna Guds vilja.

Jesus ställer i utsikt för lärjungarna ett liv, rikt nog för att därav skola flyta strömmar av levande vatten. Detta skulle givas genom den helige Ande. Han beder också, att de må vara helgade i sanning.

När vi läsa dessa och liknande ställen, vill det väl till, om ej många av oss skola komma till det resultatet, att vår egen kristliga erfarenhet ej står i höjd med bibelns skildring av ett rikt trosliv. Vi vakna upp över detta efter omvändelsen och börja söka efter helighet inför Herren. Men ofta göres av många smärtsamma erfarenheter. I farandet efter helighet väntade vi kanske, att det skulle bli bättre och bättre med oss, men i stället tyckes det bli sämre. Vi göra upptäckter, som plåga oss. Syndadjud i vårt eget väsende blottas, och vi äro färdiga att döma oss själva vara borta från Gud. Pröva vi bevekelsegrunderna till våra bästa handlingar, till exempel våra offergärningar, vårt arbete för Herren m. m. finna vi det all så besmittat. I det bästa vi gjort och velat blandar sig något orent. Och så fortgår det i bästa fall, till dess hjälpen från Herren kommer. Andra åter kämpa sig nära gränsen till detta nya land, helighetens Kanan, men inför något krav på offer eller lydnad, som då reses upp i deras inre, rygga de så tillbaka.

Härom skriver Joh. Rinman: »Det kan vara mångahanda uppdagelser under inre och yttre påfrestningar som framkallat krisen: ett uppenbarat fall eller ett vaknat medvetande om inre tomhet och osanning trots skenet av gudaktighet, en överväldigande känsla av skuld och ansvar inför både Gud och människor, en skärpt övertygelse om att både den »första kärleken» och »den första tron» förlorats, en ny väckelse, som avslöjat ett hav av högmod, en avgrund av lustar och begärelser, hela livsområden, som ligga i mörker och ofruktbarhet, ett ömkligt reaktionssvagt samvete, som knappast ens tål jämförelser med hederliga världsmänniskors rättsuppfattningar. Det kan ock vara, att Guds ord riktat oundkomliga strålkastare mot vissa farliga syndafläckar, som fått torka på själens högtids-

kläder, som fått fräta in sig och som fått förstöra själens glans. Alltså avslöjande, skakande sanningar. Kanske har ock under sista tiden köttets stegrade anspråk, jag-livet som reder sig så länge utan Gud och som alltid befinner sig på tvären mot Gud, föranlett en outhärdlig spänning mellan köttet och anden. Inträder så därtill en allvarlig situation även i de yttre förhållandena, kanske närmar sig, bildligt talat, en hotfull Esau med 400 beväpnade män; ja, då är krisen inne. Nu är det ej längre varken Laban eller Esau eller någon annan, som det är värst med. Nu är det Jakob själv, som är sin farligaste fiende. Nu måste själen få direkt med Gud att göra, och det i en kamp, som gällde det liv eller död. Jag har något emot dig. Eller: Du är vägd på en våg och befunnen allt för lätt. Eller: O, att du vore kall eller varm, men emedan du är ljum, skall jag utspy dig ur min mun. Nu komma de vinande dessa Guds-ordets svärds klingor; de föras av en osynlig hand med oemotståndlig kraft. De tränga igenom själ och ande, leder och märg. De avslöja hjärtats hemligaste orener uppsåt och länge omhuldade, osynliga tankar. Vem kan skildra, vad som i sådana stunder pågå mellan Gud och själen? Men säkert är att många riglar dragas undan och hjärtdörrar brytas upp med en obeveklighet, som skulle ens hela väsen upplösas. Fördämningar och slussportar sprängas med ett brak, som vore själen färdig att uppslukas av ångest och förtvivlan.»

Om nu inte allas erfarenhet varit av så rannsakande slag, som här skildrats, torde dock mycket av det sagda vara som en spegel, där vi se vår egen bild. Vi kunna väl ock komma överens om, att skriften manar till och den kristna erfarenheten ropar efter ett liv i helighet inför Gud, vår Frälsare.

Men vad innebär då detta helgelseliv, denna gudomliga helighet, given åt ett människobarn. Det innebär avskildhet. I gamla förbundet avskildes (helgades) vissa föremål och personer för heligt bruk. Paulus säger, när han talar till korintierna i detta ämne: Då vi nu hava dessa löften, mina älskade, (löftena om Guds närvaro och barnaskap hos Gud) så låtom oss rena oss från allt, som beflekar vare sig kött eller ande, i det vi fullborda vår helgelse i Guds fruktan. Härav framgår att begreppet rena hör samman med helgelsebegreppet.

Lektor Waldenström använder ordet »invigda» som förtydligande ord för ordet »helgade» i detta Jesu uttryck: Att de må vara helgade i sanning, och tillägger, att denna invigning skulle ske genom den heliga Andes utgjutande över lärjungarna. När Anden kom över dem,

uppfyllde han dem. Uppfyllelsen tanken står också i samband med helgelsebegreppet. Herrens härlighet *uppfyllde* tabernaklet i öknen och om detta säger Herren själv: Det rummet skall bliva helgat av min härlighet. 2 Mos. 29: 43.

Helgelsen skulle enligt apostelns ord omfatta kött och ande eller kropp och ande. Samma apostel önskar i brevet till tessalonikerna, att fridens Gud måtte helga dem till ande, själ och kropp. Heliggörelsen skall alltså omfatta hela varelsen.

Anden är den djupaste delen av vårt väsende. Det var den, som av skaparen gavs åt stoftets kropp, så att människan blev en levande själ. Det är denna del av varelsen, som ligger närmast Gud, som förnimmer Gud. »Det är ej förstånds- eller tankeförmåga, ej heller människans skönhets- eller känslorinne», har en förf. sagt, »utan den andliga och högre naturen, som känner och umgås med himmelska och gudomliga ting.»

Anden i människan är en Herrens lampa, som undersöker alla hjärtats kamrar (Ordspr. 20: 27). Den är väktaren över det övriga av den mänskliga varelsen. Den är alltså självkännedomens organ så som den är gudskännedomens organ. Vilken människa vet vad som är i en människa utom den människans egen ande? Genom denna förnimma vi oss fattiga i anden. Den känner hunger och törst. Den ser och hör. Den kan vara villig, när köttet är svagt. I denna kan en människa brinna eller nitälska för vissa ting. Den är sätet för det goda, och dess verkliga smycken äro de kristliga dygderna. Men det är ock i denna del av vårt väsende, som det onda bottnar. Anden kan vara besmittad enligt ordet: renen eder från andens besmittelser.

Det är nu till denna del av varelsen, som helighetens krafter skola tränga. Anden skall helgas. Den skall vara avskild från det, som ont och orent är. Liksom blomman som står i jorden dock är avskild från den i väsentliga delar, så skall vår ande vara avskild från denna tidsålders väsende, fastän vi äro i världen. Men är denna avskildhet något, som återstår att vinna för en på Kristus troende? Skriften säger till troende: Renen eder. Vår erfarenhet har väl ock för de flesta av oss visat behovet av inre renhet. Kanske vi ock ha sett personer, som vi tydligen förnummit äga något, som vi själva saknat; deras kristendom har varit rikare och djupare än vår. Men det Gud giver är ej för några få utan ämnat för alla. Låt oss taga ut, vad Herren har i beredskap för oss! Kristus kan *till fullo* frälsa dem, som genom honom komma till Gud. Må ingen blygas över, att han är i behov av ännu

ett möte med Frälsaren, när det verkligen förhåller sig så.

Låt oss belysa detta med en bild. Fordom växte i vårt inre ett ohelighetens träd. Det blev i omvändelsen avhugget, men från den kvarblivna stubben kanske i dag en hel del telningar vuxit upp, som ej äro till äro för Gud. Nu må man se till, att ingen giftig rot skjuter skott och bliver till fördärv. Herren vill plantera ett nytt träd i vårt inre i det gamlas ställe. Han vill ej, att vår helighet skall vara en yttre och självgjord utan en inre och verklig. Och på detta nya träd skall utan vår ansträngning växa sådana frukter som kärlek, fröjd, frid, långmodighet, mildhet, godhet m. m. Då kommer också människoandens alla förmågor i Herrens tjänst. Har man fordöm haft något kärt jämte Herren, så blir det numera ej så.

Det är en sådan helgelseträngtan, som uttryckes i sångarens ord:

Var avgud som mig tjust förut,
om än så kär för mig,
hjälp mig att helt den driva ut
och lyda endast dig.

Mig rena från all fläck och skrynka,
att jag må skär som liljan stå,
när evighetens morgon glänsar
med jubelfröjder i det blå.

En sålunda överlåten människoande uppfyller Herren med sin egen närvaro. Vad vi ge åt Herren är våra möjligheter. Han verkar i oss de egenskaper och handlingar, som pryda hans lära i alla stycken. Det finns månget kristendomsliv, som har varit bundet allt för länge av det, som tillhör denna världen. Rakels död var nära förestående, men hon hade ännu ej släppt greppet om avgudarna. Eken vid Sikem blev offerplatsen. Sedan kom mötet med Herren i Betel. Men innan Jakob ledde sin familjs medlemmar till denna offergärning och denna rening, hade han själv haft sin Peniel-kamp med Gud och sett solen gå upp till en ny dag i sitt liv. Det är denna väg Herren vill leda alla uppriktiga Guds barn. Han vill välsigna oss så. *(Forts.)*

När synden blir dig tung, blir en börda, som trycker och överväldigar dig, blir som ett berg, som skymmer Guds himmel för dina blickar och stänger för dig vägen dit, då kan intet annat frälsa dig från själens ångest och oro än åsynen av Guds Lamm, som borttager världens synd och din synd. *Nils Beskow.*

Varningen.

Du må varna dem å mina vägnar.

Hesekiel 3: 17.

Färden gällde först en järnvägsstation. Då vi vid ett stort sågverk veko av vägen nedåt älven, ropade en röst ur mörkret: Hallå! Vi stannade, och en man kommer fram till släden och säger: »Om herrarna ämna sig över älven, får ni icke följa den gamla stakningen, ty där är vägen osäker. Ni måste söka upp den nya vägen, som är stakad över isen ett stycke till höger om den gamla.» Vi tackade vår »varnare» hjärtligt och följde hans råd. Det var också detta, som gjorde, att vi lyckligt kommo fram till målet.

Jag hade fått en kraftig påminnelse om ovanstående bibelord. Vi skola ställa oss vid vägarna för att tillropa varandra ett varningens ord från Gud! Medmänniska! Ämnar du dig till himmelen, följ då icke de gamla vägarna, som världsanden har stakat. De hålla ej, du förgås och når ej målet. Du måste uppsöka den nya vägen, den av Jesus, genom hans lära, hans lidande, hans kors, död och blod samt himmelsfärd utstakade vägen. Denna väg är säker, »på den gå de svagaste trygga till glädje i himmelens sal».

Är du en Herens varnare? Har du genom en gudfruktig, ödmjuk vandel, i ord och gärning varnat dina närmaste, dina medmänniskor för syndens många och olika vägar? Känner du ansvaret i ditt hjärta vid tanken på den gamla vägens ohållbarhet, den väg, på vilken så många vandrar mot andlig ruin och evigt fördärv? Då kan du ej tuga. Då måste du ropa, ja du ropar genom ditt livs exempel, genom ord, lära och kärleksfull brinnande förbön. Det blir nöd i din själ inför Gud, och du kan ej tuga, då du tänker på unga och gamla, som gå vilsna vägar i världen till evig förtappelse.

Om ej *alla* du träffar med din varning hörsamma den och söka upp den nya vägen, som är säker och förer till salighet hos Gud, så var viss, att åtskilliga skola göra det. Också du skall få vara en orsak, genom din lydighet för Gud, till att de komma fram till det saliga målet i himmelen.

O. Bergin.

Årshögtider.

(Forts. fr. sid. 112.)

Norberg. || Norbergs Missionsförsamling höll den 26 och 27 januari sitt årsmöte i Kärrgruvans missionshus. På lördagen samlades medlemmarna till enskilt årsvalmöte, då ordf., J. H. Bergman, öppnade mötet med inlednings- och hälsningstal. Till församlingsföreståndare omvaldes pastor Söderman under den tid, han kvarstår som församlingens predikant, samt nyvaldes pastor J. Em. Björn. Till vice föreståndare valdes E. Ringlund, till söndagsskolförest. omvaldes J. H. Bergman. De avgående styrelseledamöterna omvaldes. Dessa voro A. A. Ahlin, E. Hedlund, W. Lagerberg och E. Ringlund. Styrelsen omvalde inom sig till ordf. J. H. Bergman, sekreterare E. Hedlund och kassör C. J. Videll. Ledamöter i fest- och syföreningarna samt andra kommittéer omvaldes i regel. Till ledamöter i Norbergs Gemensamma Nykterhetskommitté omvaldes J. H. Bergman och E. Hedlund. Som ombud till Sv. Missionsförbundets Generalkonferens valdes J. H. Bergman med pastor Björn som suppleant. Till ombud vid Västmanlands Ansgariiförenings årsmöte valdes E. Ringlund, samt till ombud vid distriktsmötet i Heby den 16 och 17 februari C. J. Widell.

Församlingens medlemsantal var vid årets början 125 och vid dess slut 126. Under året ha tio intagits i församlingen, sex avflyttat och tre ingått i den eviga sabbatsvilan.

Räkenskaperna ha under året haft en omslutning av 5,963: — kr., därav till Sv. Missionsförbundet kr. 921: 22. Utgifterna under året ha varit 5,645: — kr. Pastor Hawén från Runhällen avslöt med ett kort tal och bön.

På söndagen öppnades offentliga årsmötet av pastor Söderman med läsning av Joh. 4: 27—42 samt hälsningstal och bön, varefter pastor Hawén predikade över dagens högmäsotext. Efteråt firade församlingen H. H. nattvard. På e. m. var offentlig årsfest med tal av pastorerna Söderman och Hawén. Sång- och musikföreningarna bidrogo med sång och musik.

E. R.

Restur

för missionär G. A. Hult.

Februari: 23 Hösör; 24 f. m. Eslöv; 24 e. m. Lund; 25 Svedala; 26 Skurup; 27 Trälleborg; 28 Hvellinge; 29 Falsterbo; Mars: 1 Skanör; 2 f. m. Salem, Malmö; 2 e. m. Limhamn; 3 Borgeby; 4 Furulund; 5 Betel, Malmö; 6 Kävlunge; 7 Barsebäck; 8—9 f. m. Landskrona; 9 e. m. Hälsingborg; 10 Råå; 11 Bjuv; 12 Billeholm; 13 Ängelholm.

Kollekter upptagas tacksamt för Svenska Missionsförbundets kongommission.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Härnösand. || Härnösands friförsamlings offentliga årsmöte hade god tillslutning. Det öppnades av F. O. Jonsson med bibelläsning, bön och hälsningstal, varefter års- och revisionsberättelserna föredrogos. Församlingen har bedrivit en ganska livlig verksamhet både inom och utom staden. Kassan balanserade på omkring kr. 11,000:—. Medlemsantalet var vid årsskiftet 90. Innevarande års styrelse består av hrr F. O. Jonsson, ordf., J. Bodén, v. ordf., J. A. Sundholm, kassör, John Wiklund och Ad. Boström, v. sekr.

Vid årsmötet talade pastor J. Alf. Maathz över ämnet: Andlig förnyelse, samt J. A. Sundholm, som avslutade mötet. Församlingens sångkör och strängmusikförening bidrogo på ett förtjänstfullt sätt med sång och musik.

J. A. M.

Västanfors. || Västanfors Friförsamling har firat sitt årsmöte. Medlemsantalet är 123. Kassaomsättningen har under det flydda året varit kronor 5,129:13. Till styrelse för 1924 valdes Aug. Granström, ordf., A. E. Lindblom, vice ordf., V. Hellstrandh, sekr., K. A. Berglund, vice sekr., Fredr. Granström, kassör, Albin Ahlström, C. M. Ringström, M. E. Marlins, A. E. Liljekvist. Suppl. A. Strandh och S. Hansson. Till söndagsskolföreståndare valdes C. M. Ringström och till juniorledare J. Litton, E. Eriksson, Anna Ringström, Ragnh. Edenbrandt och Lisa Granström. Val av krets-föreståndare, uppborrdsmän m. fl. funktionärer företogs och anslag beviljades, varefter mötet slöts med sång och bön.

Vid den offentliga årsfesten under A. Granströms ledning höllos tal av stud. Borgstam från Missionsskolan och söndagsskolmissionär O. Fr. Thegerström. Sång utfördes av blandade kören och musik till fioler, flöjt och orgel. Den alltigenom goda festen slöts med sjungandet av sången: Ack lär oss, Gud, med fröjd och flit, ditt rike först att söka etc.

Lisa G.

Skoghall. || Skoghalls Missionsförsamling har hållit sitt årsmöte under Helge Olssons ordförandeskap.

Av revisionsberättelsen framgick att kassan balanserade å kr. 2,213:24. Medlemsantalet var vid årsskiftet omkring 60. Till styrelse blevo valda Helge Olsson, ordf., C. J. Nordsten, vice ordf., Anton Boman, kassör, Carl Andersson, sekr., V. Nilsson, vice sekr., med G. Ezelius, G. Näslund och Efraim Karlsson som suppleanter. Till söndagsskolföreståndare utsågs C. J. Nordsten och till juniorledare G. Näslund.

C. A.

Forshaga. || Forshaga Friförsamling har firat sitt årsmöte under ganska stor tillslutning. Verksamheten under det gångna året har varit rätt livlig. Omkring 360 möten av olika slag ha hållits. Fem av medlemmarna ha under året fått hembud. Medlemsantalet är f. n. 214. Inkomster och utgifter ha balanserat på kr. 7,200:54. Till styrelse för år 1924 valdes C. E. Larsson, ordförande, O. P. Edström, v. ordf., Carl Lindgren, sekr., Vilh. Palmertz, v. sekr., Joh. Mattsson, kassör, samt Emil Persson och Ester Ulenius. Till biträdande predikanter valdes C. E. Larsson, O. P. Edström och Axel Forzelius. Juniorledare äro: Oskar Gustafsson, G. Lénard och Ester Ulenius. Predikant och föreståndare är G. Lénard. *G. L.*

Hjo. || Hjo kr. Brödraförsamling har hållit sitt 42:a årsmöte. Förhandlingarna öppnades med bön och hälsningstal av församlingens predikant och föreståndare, Carl Adolfsson, varefter års- och revisionsberättelserna föredrogos. Av dessa framgick att 14 medlemmar ingått i församlingen, 18 avflyttat till annan ort och 3 avlidit. Församlingen och dess ungdomsförbunds inkomster och utgifter balanse-rade på ett gemensamt belopp av omkring 14,500 kronor. Bidragen till Svenska Missionsförbundets olika grenar uppgick till 1,900 kr. Till social hjälpverksamhet har lämnats omkring 500 kr. Fyra ledamöter i styrelsen voro i tur att avgå, nämligen Knut Cedermark, J. A. Bobäck, Herman Karlsson och Karl Andersson, Gärdhem. Samtliga omvaldes, med undantag av den sistnämnde, som avflyttat från orten. I hans ställe invaldes Carl Carlén. De kvarstående styrelseledamöterna äro Aug. Harbäck, J. A. Stendahl, J. Vennergren, Henning Larsson och David Isaksson.

Till ombud vid Västergötlands Missionsförenings årsmöte i Skövde valdes Herman Karlsson med C. A. Svensson som suppleant. Församlingen beslöt att låta sig representeras vid det allmänna frikyrkomötet. Till juniorledare valdes Carl Adolfsson och K. Öst. Söndagsskolföreståndare omvaldes.

Årsmötet var talrikt besökt och präglades av en fridfull stämning. Såväl församlingens blandade kör som manskör bidrogo med sina sånger att göra mötet angenämt. Gemensam supé intogs. Sedan ordföranden tackat för-eningens olika funktionärer för allt arbete under året och uttalat en särskild hälsning till de medlemmar, som till följd av sjukdom eller andra giltiga orsaker fingo försaka att närvara vid denna församlingens årshögtid, avslutades densamma med bön samt avsjungandet av psalmen »O, du som gav ditt liv för fåren» etc.

K. C.

Väckelsemöten och övriga möten.

Borås. || I Immanuelskyrkan, Borås, har under fyra veckors tid en serie väckelsemöten hållits, under ledning av svensk-amerikanske pastorn Rudolf Petterson.

Mötena, som började på nyår, med en veckas enskilda möten för troende — vid vilka möten pastor Petterson talade över ämnena: Ett renat tempel, Ett segervinnade liv och Ett överflödande liv — hava sedan fortgått kväll efter kväll under ett ständigt stegrad intresse från de troendes och utomstående sida. Bland ämnen, som pastor Petterson därunder behandlat, må nämnas: Den himmelske brudgummen och hans brud, Den stora vedermödan, Med Kristus i tusen år. Dessutom ha hållits en del eftermiddagsmöten för troende, vid vilka speciellt det profetiska ordet behandlats.

Det mest utmärkande i pastor Pettersons förkunnelse är hans orubbliga tro på bibelns auktoritet och gudomliga inspiration samt på Jesu Kristi vissa och snara ankomst för att hämta sin brud.

Mäktigt och gripande har det varit att kväll efter kväll se denna människoskara, som till sista plats fyllde kyrkan, lyssna till det gamla budskapet om synd och nåd, om frälsning full och fri genom Jesus Kristus, men ock om faran av att gång efter gång säga nej till kallelsen, till dess Andens röst för alltid har tystnat. Många äro de själar som kommit till frid och förvissning under dessa möten, och de troende ha på ett underbart sätt blivit välsignade. Vid det sista mötet på lördagsafton var det icke mindre än ett tiotal, som genom handuppräkning gav tillkänna, att de ville börja ett nytt liv. Må Gud välsigna de nyomvända och bevara dem och må församlingen känna sin dyrbara förmån att få taga hand om dessa själar! I den mån det varit ett Guds verk och de själva vilja bli kvar hos Herren, skola de ock bli bestående. Församlingens predikant och föreståndare, pastor E. Ericstam, har på ett förtjänstfullt sätt medverkat till det goda resultatet av dessa möten. Herren skall ha äran för allt.

Pastor Rudolf Petterson, som är född i närheten av Borås, har varit i Amerika c:a 20 år och därunder betjänat församlingar tillhörande Svenska Missionsförbundet, dels i Everett Wash., dels på flera platser i Kanada. Han fortsätter nu sitt arbete som evangelist i Sköfde m. fl. platser. En yngre broder till honom, Sven Petterson från Rångedala, verkar som extra predikant i Västkustens Missionsförening.

Vi känna oss synnerligen tacksamma till

Gud, för det arbete han fått utföra ibland oss, och vår innerliga önskan är, att Gud allfort skall rikligen välsigna såväl honom som hans kära maka i deras gemensamma arbete som själavinnare.

V. V.

Valbo. || Under den juniorledarekurs, som, anordnad av Gästriklands Kristliga Ungdomsförbund, hölls i Valbo den 25—27 sistlidne januari, samtalades bl. a. över frågan: Huru kan juniorarbetet bäst förenas med församlingsarbete? Efter en mycket livlig och givande diskussion antogs följande resolution:

Juniorledaremötet betonade, att juniorverksamheten är och måste betraktas som ett församlingens organ. Församlingen bör giva rum för och särskilt omhulda denna verksamhet. Ledare böra hålla församlingen underkunnig om juniorkretsens arbete och på lämpligt sätt påverka de för Kristus avgjorda juniorerna att ansluta sig till församlingen.

W. F.

Lidköping. || Söndagsskolkurs hölls i Immanuelskyrkan, Lidköping, den 22—27 januari. Kursen var anordnad av Svenska Missionsförbundet. Såsom ledare och föredragshållare tjänstgjorde distriktsföreståndare J. A. Karlman från Kalmar och Carl Mouchard i Lidköping. Predikanten F. G. Dahlberg från Lundsbrunn var ock med i början men måste resa hem på grund av ohälsa.

På tisdagen var ett välkomstmöte anordnat, då pastor A. Bergstam höll ett inledningsföredrag och hälsade alla välkomna till kursen. Sedan fortsatte kursen varje dag kl. 10—12 fm., 4—6 och 8—10 e. m., då J. A. Karlman höll föredrag både på f. m. och kvällen över ämnen rörande söndagsskolan, och Carl Mouchard ledde bibelstudium. På eftermiddagarna höllos praktiska övningar i att hålla söndagsskola. Efter varje övning följde samtal om den hållna lektionen, då både misstag och förtjänster påpekades och framhölls. Lördageftermiddagen var föräldramöte anordnat, som omväxlade med samtal och föredrag, då goda lärdomar och riktlinjer gavs om att fostra barnen till goda människor. Sedan samlades alla kursdeltagarna på kvällen till extra textutredning och ett enskilt avslutningsmöte.

På söndagsförmiddagen predikade Mouchard och Karlman. Därpå hölls söndagsskola, då alla barnen voro gemensamt samlade, och Karlman talade till dem. Kl. 5 e. m. var ett offentligt avslutningsmöte anordnat. Ett allmänt omdöme var, att den hållna kursen var god och givande. Dock hade en större anslutning varit önskelig.

J. E. G.

Resturför missionär *Arvid Larsson.*

Mars 9—10 Länna södra friförsamling: Bergshamra och Insjö missionshus; 11 Länna östra friförsamling: Fiskaruddens missionshus; 12—14 Frötuna friförsamling: Spillersboda, Väsby och Sänsjö missionshus; 15—19 Rådmansö friförsamling: Lägerö, Åkerö, Österås, Räfsnäs, Nabbo och Rådmanby missionshus; 20 Tjockö friförsamling: Tjockö missionshus; 22—26 Blidö friförsamling: Köpmansholms, Oxhalsö, Norröra, Bruckets och Vagmunda missionshus; 27—28 Högmarsö-Svartnö friförsamling: Högmarsö och Svartnö missionshus.

Kollekter upptagas tacksamt för Svenska Missionsförbundets kongommission.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Resturför missionär *N. G. Anvill.*

Mars: 8, 9 f. m. Lingbo; 9 e. m. Holmsveden, 10—12 Skog; 13 Kilafors, Segerstad; 14 Landafors; 15—16 Bäckänge; 17 Mobodarne; 18 Mohed; 19 Vansäter; 20 Bergvik; 21 Marmaverken; 22, 23 Askesta; 25 Sandarne, 26 Ljusne, 27 Stugsund; 28 Djupvik; 29, 30 Norrala.

Kollekter upptagas tacksamt för Svenska Missionsförbundets kongommission. Där elektriskt ljus finnes och där så önskas, förevisas ljusbilder från Kongo.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Resturför missionär *H. Lindgren.*

Mars: 1—2 f. m. Skönvik; 2 e. m. Vivstavary; 3 Fagervik; 4 Ribodarna; 5 Lagfors; 6 Skäggsta; 7 Myckeläng; 8 och 9 f. m. Berge; 9 e. m. Örngård; 10 Gärdtjärn; 11 Västansjö; 12 och 13 Indal; 14 Liden; 15 Ede; 16 Norrhassel; 17 Västergård; 18 Boda; 19 Byn; 20 Ljungaverk; 21 Johannesberg; 22 Erikslund; 23 Ånge; 24 Kölsillre; 25 Östavall; 26 Alby.

Kollekter upptagas tacksamt för Svenska Missionsförbundets kongommission.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Resturför missionär *Karl Nelton.*

Mars: 1 Elane; 2 f. m. Edane, e. m. Taseboda; 3 Ingersbyn; 4 V. Hungvik; 5 Södra Hög; 6 Klässbol; 7 Nygård; 8 Jonsbol; 9 f. m. Södra Fjäll, 9 e. m. Näbbol; 10 Norra Fjölle; 11 Stömne; 12 Tångberg; 13 Vissle; 14 Glasbruket; 15 Övre Rud; 16 f. m. Övre Rud; e. m. Gränsjön; 17 Sigfridstorp; 18 Hagalund; 19 Valnäs; 20 L. Vik; 21 Gränsjön; 22, 23 Arvika.

Kollekter upptagas tacksamt för Svenska Missionsförbundets mission i Kina.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Resturför kongommissionär *G. A. Jacobsson.*

Februari: 22 Soldathemmet, Falun; 24 Missionskyrkan, Falun; 25—26 Aspeboda; 27—28 Korsnäs; 29 Kniva; Mars: 1—3 Sundborn; 4—9 Södra Svärdsjö; 11—14 Norra Svärdsjö och Östansjö; 15—18 Enviken. Missionsföredragen illustreras med ljusbilder.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Ny bok.**“Svenskarna i Estland”.**

Varmt rekommenderad av prässen.

Intressant och lärorik. Rikt illustrerad. Pris 1: 50. Hög rabatt. God förtjänst för återförsäljare. Mycket lättläst. Rek. från Pred. *G. Berg, Karlshamn.*

FÖR VÄRMLAND OCH DALSLAND.

Sång- och musikkurs hålles i Elimkyrkan, Amål, den 17—30 mars under ledning av Sv. Missionsförbundets sångare, musikkörledare Gunnar Petersén. Ämnen: orgel, piano, allmän musikkärlära (t. o. m. intervalllära) dirigering samt sång (tonbildning och tonträffning).

Kursavgift 20 kr. Gemensam spisning till självkostnadspris. Logi gratis.

Anmälan sändes före den 1 mars till pastor John Blomqvist, Amål. Tel. 175.

Bibelskolan.

Andra omarbetade upplagan.

Praktisk lärobok, grundad på över tioårig praktik i bibelskolarbete. Rek. från författaren Pred. *G. Berg, Karlshamn.*

Distriktsmöte

för Jönköpings läns och Hallands distrikt av Svenska Missionsförbundet hålles i *Värnamo* den 1—2 mars 1924.

Enskild konferens för medlemmar av församlingar och ungdomsföreningar med början första dagen kl. 11 f. m. och 4 e. m. Offentliga möten lördag kl. 8 e. m. samt söndag kl. 11 f. m. och 4 e. m. Medverkande vid mötet bliva missionssekreterare Axel Andersson, distriktsföreståndarna J. E. Jansson och Wilh. Walldén, pastor Axel Henriksson m. fl.

Jönköpings läns och Hallands missionsvänner inbjudas hjärtligt att delta. Varje församling och ungdomsförening uppmanas att sända åtminstone ett ombud. För upplysningar om logi hänvände man sig till pastor Axel Henriksson, Värnamo.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Distriktsmöte

för Skånes distrikt av Svenska Missionsförbundet hålles i *Eslöv* den 15—16 mars 1924.

Enskild konferens för medlemmar av församlingar och ungdomsföreningar med början första dagen kl. 11 f. m. och 4 e. m. Offentliga möten lördag kl. 8 e. m. och söndag kl. 11 f. m. och 4 e. m. Medverkande vid mötet bliva missionsföreståndare J. Nyrén, distriktsföreståndarna Wilh. Walldén och L. P. Rodén, pastor D. Hedegård m. fl.

Skånes missionsvänner inbjudas hjärtligt att delta. Varje församling och ungdomsförening uppmanas att sända åtminstone ett ombud. För upplysningar om logi hänvände man sig till pastor D. Hedegård, Eslöv.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Prisnedsättning å böcker.

Har härmed äran meddela, att vi företagit en betydlig prisreduktion å ett antal av våra böcker i enlighet med nedanstående förteckning:

	Förutvarande pris	Nuvarande pris
Evangelii livskrafter av Teol. Dr. Johan Warneck.....	häft. 6:—	4:—
I lappkåtor och nybyggartorp	» 4:—	3:—
D:o	inb. 6:50	4:—
Världen och evangeliet av J. H. Oldham	häft. 4:50	2:—
Bland Persiens muhammedaner av L. E. Högberg.....	»	3:50
D:o	inb. 7:—	5:—
Vid Ararats fot	häft. 2:75	1:50
På nya vägar och gamla stigar av J. Nyren	» 5:50	3:—
D:o	inb. 7:—	4:50
Världsmissionen av J. E. Lundahl.....	häft. 5:50	3:50
D:o	inb. 7:—	5:—
Växlande bilder av A. Walder.....	häft. 3:50	2:—
Missionen och naturfolken av Martin Westling	» 0:75	0:50
Evangeliets triumfer av Henri Fliedner.....	» 1:25	0:75
Paul Peter Waldenström av N. P. Ollén	inb. 7:—	5:—
E. J. Ekman	häft.	3:—
D:o	inb. 5:—	4:—
Wilh. Sjöholm	häft.	3:—
D:o	inb. 6:—	4:—
Barnet i mitten av Ernst H. Hayes	häft. 3:75	1:50
Samlade predikningar av P. Waldenström. 1:a delen inb.	6:—	5:—
D:o	d:o 2:a » » 6:—	5:—
Guds eviga frälsningsråd	d:o 1:a » » 6:—	5:—
D:o	d:o 2:a » » 6:—	5:—
D:o	d:o 3:e » » 6:—	5:—

Vi emotse med tacksamhet Eder v. order.

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS FÖRLAG, Stockholm C.

Bland Skördemän i Kongo

Av

Missionsföreståndare J. NYRÉN.

Av denna bemärkta bok finnes en mindre upplaga kvar.

»En verklig bokskatt, som bör finnas i varje hem med intresse för missionen.»

Stockholms Tidningen.

Häft. 4: 50, inb. 6: — kronor.

Finnes hos alla bokhandlare.

Svenska Missionsförbundets Förlag,
Stockholm C.

I Dopfrågan.

Av den på sin tid mycket uppmärksammade boken

Dop och barndop

Samtal mellan Natanael och Timoteus

av

P. Waldenström

har nu utkommit

tredje upplagan.

Boken, som en tid varit utgången ur bokhandeln, är även i stilistisk avseende ett mästerverk. Den bör vara välkommen för alla, som intressera sig för ämnet i fråga.

Pris 2 kronor.

Rekvireras från

Svenska Missionsförbundets Förlag,
Stockholm C.

P. WALDENSTRÖM:

Nya Testamentet

med förklarande anmärkningar

har utkommit i ny upplaga.

Pris i två delar inb. i skinnim. 18: —.

Rabatt vid partiköp.

Vid självstudium är Waldenströms förklaringar över Nya Testamentet av oskattbart värde.

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS FÖRLAG,
Stockholm C.